

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુન્યો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ

ૐ | સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ | ૐ

જૈનો સંઘશ્ચતુર્ધા ભવતુ વિવિધસદ્જ્ઞાનસંપદ્વિલાસી
શ્રેયઃ સામાજિકં યદ્વિલસતુ સતતં તત્ર પૂર્ણપ્રભાવિ ।
ભક્તિ શ્રીમદ્ગુરુણાં પ્રસરતુ હૃદયે ભાવપૂર્ણપ્રકાશા
'આત્માનન્દ પ્રકાશ' હ્યભિલષતિ સદા માસિકં ચેતસીતિ ॥૧॥

પુ. ૧૬. } વીર સં. ૨૪૪૫-માગસર. આત્મ સં. ૨૩ } અંક ૫ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમશિલ્કા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.	નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ
૧	શ્રીપ્રભુ સ્તુતિ.	૧૦૫	૬	શ્રી આત્માવબોધ કુલક-વ્યાખ્યા.	૧૧૫
૨	કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.	૧૦૬	૭	સમયોચિત કર્તવ્ય	૧૨૦
૩	સ્વાશ્રય બનો	૧૦૭	૮	શ્રીમાન્મુનિમહારાજ શ્રી મૂળચંદ્રજી	
૪	કેવાં કર્મ કરવાથી કેવી અવસ્થા			મહારાજની ઉજવવામાં આવેલી	
	પમાય છે ?	૧૧૧		જયંતી	૧૨૮
૫	આત્મા સાથે કર્મનો સંબંધ કેવી રીતે			હિતારવજ્યાય, ૧૨૫	
	છે ? અને તેનો અંત શી રીતે આવે છે ? ૧૧૪			૧૦ વર્ષના શ્રીમાન્મુનિમહારાજની ૨૪૩	

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દપાલ અર્થ આના ૪.

આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે.)

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સ્મરિ કૃત) આ ગ્રંથ ધણો પ્રાચીન છે ખરેખર સૈકા મ તે લખાયેલ છે. પાંટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોઝે મૂક છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસ્મરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સંપત્તિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત)
૫. શ્રી ધર્મદેશના (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ)

ઉપરના ગ્રંથો રસિક બોધદાયક અને ખાસ પઠન પાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે. તેટલુંજ નહિ પરંતુ વાચકને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે. દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે. વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સાર ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી જહોળા પ્રમાણમાં મુનિમહારાજોએ, સાધ્વી મહારાજ અને જ્ઞાન ભંડાર વિગેરે ને (વગર કિંમતે) ભેટ આપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

સંસ્કૃત ગ્રંથો.

નીચેના ગ્રંથો હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે.

- ૧ ધર્મભિયુદય નાટક સૂક્તમુક્તાવળી.
- ૨ પંચનિગ્રંથી પ્રજ્ઞાપના તૃતીય પાઠ
- ૩ રત્નશેખરી કથા (પ્રાકૃત).
- સંગ્રહણી સટીક.
- ૪ દાન પ્રદીપ.
- ૫ જૃહત સંઘયણી મોટી ટીકા.

ઉપરના પાંચ સંસ્કૃત ગ્રંથો તૈયાર થયા છે. મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાનભંડાર વગેરેને પ્રથમ મુજબ (સહાના ધારા મુજબ) તેઓશ્રીના સમુદાયના વડિલ કે ગુરુમહારાજની મારફત ક્રોધપણુ આવકનું નામ લખી મોકલવું, જેથી પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો જેઓ સંસ્કૃત તથા માગધી ભાષાના ગ્રંથોના અભ્યાસી અને ખપી હોય તેમણે પણ ભેટ મંગાવવા અને જે જે બંધુઓને આ ગ્રંથો ઉપયોગી નથી, તેમની વતી વધારે પ્રમાણમાં મુનિમહારાજોએ ભેટ પ્રથમ મુજબ આપીશું, જેથી તે રીતે તે લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને પણ લાભ પ્રાપ્ત થશે.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

કહહિ રાગદ્વેષમોહાદ્યજિનૂતેન સંસારિજન્તુના
શરીરમાનસાનેકાતેકદુકકુઃખોપનિપાત-
પીન્નિતેન તદપનયનાય હેયોપાદેય-
પદાર્થ પરિજ્ઞાનેયત્નો વિધેયઃ॥

પુસ્તક ૧૬] ચીર સંવત્ ૨૪૪૪, માગશર. આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૬ મો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

વસંતતિલકા.

રંગે રમે સદુપદેશ સુધા રસે જે,
સદ્ધ્યાનથી હૃદયમાંથી સદા શમે જે;
જે સર્વ ગ્રાણિ નિરખે અતિશે ધૃણાથી,
તે ધર્મપાલ અરિહંત સ્તવું શ્રદ્ધાથી.

V. M. SHAH.

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક મારવાડીક શ્લોકો.

પદાત્મક ભાષાંતર સહિત.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૩ થી શરૂ)

લે. રા. રા. કુબેરદાસ અંબાશંકર ત્રિવેદી.

મિક્ષાઽશનં તદપિ નીરસમેકવારમ્ શય્યા ચ મૂઃ પરિજનો નિજરેહમાત્રમ્ ।

વહ્નં સુજીર્ણશતખંડમયી ચ કંથાઃ હા, હા, તથાપિ વિષયાન્ન જહાતિ ચેતઃ ॥

છપ્પો.

ખાવા નીરસ અન્ન, મળે તે પણ એક વાર,
સુવા પથારી લોય, રહેવા નહિ ઘરગાર;
મળે ઢાંકવા અંગ, વસ્ત્ર એક જૂતું પાતું,
સગાં કુટુંબી માંદા, માત્ર છે તન પોતાનું;
હા હા!! મન તોય સદા તું, વિષયોને વલખ્યા કરે,
વળી તૃષ્ણામાં તહીન છે, ધિક્ ધિક્ તુંને ખરે.

નિજગુણગરિમા સુખાકરઃ સ્યાત્ સ્વયમનુવર્ણયતાં સતાં ન તાવત્ ।

નિજકરકમલે ન કામિનીનામ્ કુચકલશાઽઽકલનેન કો વિનોદઃ ॥

શાદૂલ.

આપે આપ વખાણતાં ગુણી જનો પામે ન સંતોષને,
સ્લાધા અન્ય મુખે સુણી સ્વગુણની આનંદ પામે મને;
પોતાના કરથી કરે કુચતણું ભારે ભલે મર્દન,
શું તેથી સુખ થાય આ જગતમાં લેશેય સ્ત્રીને મને.

શક્યો વારયિતું જલેન હુતશ્ચક્ષ્ણેણ સૂર્યાતપો

નાગેન્દ્રો નિશિતાંકુશેન સમદો દણ્ડેન ગોગર્દભૌ ।

વ્યાધિર્ઘેષજસંગ્રહૈશ્વ વિવિધૈર્મત્ર પ્રયોગૈર્વિષમ્

સર્વસ્યૌષધમસ્તિ શાસ્ત્રવિહિતં મૂર્ધ્વસ્ય નાસ્ત્યૌષધમ્ ॥

ભુજંગી.

શિખા અગ્નિની વારિથી ઓલવાય, રવીતાપ છત્રી વડે દૂર થાય;
રહે તીક્ષ્ણ અંકુશથી વશ્ય હાથી, ખરો સાંઢડા ઢંડ લે મારવાથી.

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૧૦૭

કરે વિષને ફર મંત્ર પ્રયોગો, મટે ઔષધોથી મહા દુષ્ટ રોગો;
દિસે એમ સૌ ઔષધો શાસ્ત્રમાંહી, નથી મૂર્ખની ઔષધિ લાઈ ! ક્યાંહિ.

કર્પૂર ધુલી રચિતાલવાલ; કસ્તૂરિકા કુંકુમ લિપ્ત દેહ : !
મુવર્ણકુંભૈઃ પરિવિચ્ચમાનો, નિજં ગુણં મુશ્વતિ કિં પલાંડુ : ॥

ઉપનતિ.

દૈ કસ્તૂરી કુંકુમ લેપ ઘાટો, કર્પૂર ક્યારો કરી માંહિ ઢાટો;
સીંચો લઈ કાંચન કુંભ કોડે, દુર્ગંધ શું કુંગળી તોય છોડે ?

આપદ્મતં હસસિ કિં દ્રવિણાંચમૂઢ, લક્ષ્મીઃ સ્થિરા ન ભવતી તિ ક્ષિપ્રત્ર ચિત્રમ્ ।
एतान् प्रपश्यसि घटाज्जलयंत्रचक्रे, रिक्ता भवन्ति भरिता भरिताश्चरिक्ताः ॥

સૂઝધરા.

હુઃખીને શું હસે છે ? દ્રવિણ મદ વિષે અંધ થઈ મૂઢ પ્રાણી,
લક્ષ્મી તો કોઈ કાળે અવિચળ નહિ એ વાત કોને અજાણી;
ને તું આ રેંટમાળે નજર કરી જરા ખાલી કુંભો ભરાય,
પાછા સર્વે ભરેલા પલક પછી વળી સાવ ખાલા જ થાય.

(ચાલુ.)

સ્વાશ્રયી બનો.

(અનુસંધાન ગતાંક પૃષ્ઠ ૯૦ થી)

(લે૦—વિકૃત્તદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.)

સ્વશક્તિમાં અતુલ શ્રદ્ધા રાખનાર માણસો મહાન પરિવર્તનો કરી શકે છે. ‘મીરાબોએ’ એક વખત પ્રશ્ન કર્યો હતો કે “પ્રત્યેક સ્થળે અને પ્રત્યેક વિષયમાં આપણું મનુષ્યત્વ વિજય પ્રાપ્ત કરવામાં સહાયકૂત ન બને તો શું આપણે મનુષ્યનામ ધરાવવાને લાયક છીએ ?” તમારા પોતાના અદ્ભુત આંતરિક બળમાં શ્રદ્ધા રાખવાથી મહાન કાર્યો સાધવાનું જે સમર્થન તમને મળે છે તે અન્ય કોઈ પણ વસ્તુથી મળવું અશક્ય છે. જે કાર્ય કરવાનો તમે નિશ્ચયાત્મક સંકલ્પ કર્યો હોય છે તે કાર્ય કરવામાં તમારી શક્તિમાં રહેલી તમારી શ્રદ્ધા ન્યૂન કરવા અને તેનો હાસ કરવા જે માણસ ઈચ્છે છે તેને શત્રુતુલ્ય લેખવામાં લેશ માત્ર અયોગ્યતા નથી; કારણ કે શ્રદ્ધાના હાસની સાથેજ શક્તિનો પણ ખ્વંસ થાય છે. તમારી

આત્મ-શ્રદ્ધાના પ્રમાણમાં જ તમારા દરેક કાર્યનું પરિણામ આવે છે. કાર્ય અત્યંત કઠિન છે એમ જાહેર કરી માત્ર બેસી રહેવાથી પોતાનું સૈન્ય આદ્ય પર્વતપર પહોંચશે એ નેપોલીઅનની આશાને ઉચિત અને સ્થાને ગણી શકાય તો જ તમારી શક્તિ સંબંધી ભય અને શંકાચુક્ત વિચારોનું સેવન ઠરવાથી તમે જીવનમાં કોઈ ઉપયોગી કાર્ય કરવા સમર્થ બનશો એ તમારી આશા ઉચિત ગણી શકાય.

જે કાર્યો કરવાનું પોતે માથે લીધું હોય છે તે સાધવાની પોતાની શક્તિમાં મહાન અવિચળ શ્રદ્ધાવાળા સ્ત્રીપુરૂષો આ પ્રગતિમાન સુધારાના યુગના ચમત્કાર ભરેલા કાર્યો બજાવી શક્યા છે. જે વસ્તુઓને જગતના અન્ય લોકો અશક્ય અને કાઠપતિક માનતા હતા તે વસ્તુઓને શક્ય અને સત્ય કરી બતાવવાને જો આવા સ્ત્રીપુરૂષો રાત્રિ દિવસ અવિચ્છિન્ન નિશ્ચયપૂર્વક પ્રયત્નો કરવામાં મંડી રહ્યા ન હોત તો મનુષ્યજાતિ ઉત્ક્રાંતિક્રમમાં સૈકાઓ પાછળ પડી જત એ નિઃસંશય છે.

જગતમાં એવો કોઈ વિશિષ્ટ કાયદો અથવા નિયમ નથી કે તેને લઈને તમે અમુક વસ્તુ મેળવવાની ઇચ્છા કર્યા વગર અને તેને માટે માગણી કર્યા વગર તે પ્રાપ્ત કરવામાં સફળતા મેળવી શકો. પ્રત્યેક કાર્યમાં પ્રથમ મજબૂત અને અડગ આત્મ-શ્રદ્ધાની સવિશેષ અગત્ય છે; તે વગર કોઈ પણ કાર્ય તમારાથી સાધી શકાશે નહિ એ ચોક્કસ સમજજો. દરેક કાર્યમાં પરિણામના પ્રમાણમાં જ કાર્યની અપેક્ષા છે. જળનો પ્રવાહ તેના મૂળ કરતાં વિશેષ ઉંચાઈએ ચઢી શકતો નથી. મહાન વિજય પ્રાપ્ત કરવામાં મહાન આત્મશ્રદ્ધા અને મહાન પ્રયત્નોરૂપી મૂળની જરૂર છે. શક્તિ ગમે તેટલી મહાન હોય, બુદ્ધિ ગમે તેટલી વિશાળ હોય તો પણ શ્રદ્ધા કરતાં કાર્યનું પરિણામ ઉચ્ચ નહિ જ આવે. “જે મનુષ્ય ધારે છે કે હું અમુક કાર્ય કરી શકીશ તો તે કાર્ય કરી શકે છે; અને જે એમ ધારે છે કે મારાથી અમુક કાર્ય થઈ શકશે નહિ તો તે કાર્ય કરવા તે સમર્થ થતો નથી.” આ નિયમ સર્વમાન્ય અને નિર્વિવાદ છે.

તમારા વ્યક્તિત્વ વિષે, તમારી યોજનાઓ વિષે, અથવા તમારા હેતુઓ વિષે અન્ય લોકો શું ધારે છે તેનો જરા પણ વિચાર કર્યા વગર અને તેઓ તમને સ્વપ્નદર્શી અથવા ઉન્મત્ત કહે તો પણ તેની દરકાર કર્યા વગર તમારે તમારી પોતાની શક્તિમાં જ અડગ શ્રદ્ધા રાખવાની મહાન અનિવાર્ય અગત્ય છે; કારણકે તમને તમારી શક્તિપરથી શ્રદ્ધા ઉડી જાય છે તેજ ક્ષણે તમે તે શક્તિને ગુમાવો છો. ગમે તેવા આપત્તિના પ્રસંગે પણ તમારી શક્તિના સંબંધમાં સાશંક ન બનો. કદાચ સંપત્તિનો નાશ થાય, શરીર નિરોગી ન રહેતું હોય, કીર્તિને હાનિ પહોંચે એમ હોય, તમે અન્ય લોકોના વિશ્વાસપાત્ર ન હો, ગમે તેવી પરિસ્થિતિ હોય તો પણ નિત્ય સ્મરણમાં રાખો કે જ્યાંસુધી તમે સ્વશક્તિમાં દૃઢ શ્રદ્ધાવાન છો, ત્યાં-

સ્વાગ્રથી બનો.

૧૦૯

સુધી તમારા માટે હમેશાં આશા છે. આ આત્મશ્રદ્ધાના બળથી પ્રયાસ સતત રાખશે તો અવશ્ય જગત્માં બહેલો મોડો તમારા માટે માર્ગ થશે.

એક વખત નેપોલીયનને સંદેશ પહોંચાડવા માટે એક સૈનિકને એટલી બધી ત્વરાથી જવું પડ્યું હતું કે ઉક્ત સંદેશ પહોંચાડ્યા પહેલાં તેનો અશ્વ માર્ગમાં પડી જવાથી મરણ પામ્યો. પછી સૈનિકે જેમ તેમ કરી નેપોલીયનને સંદેશ પહોંચાડ્યો, તેનો જવાબ નેપોલીયને સત્વર લખી આપ્યો. અને તેના પોતાના કિંમતી અશ્વ પર બેસી ત્વરાથી તે પહોંચાડવાની આજ્ઞા કરી. તે દૂરે અત્યંત મનોહર અશ્વને જોઈને કહ્યું કે “આ અશ્વ એટલો સુંદર છે કે તેના પર આફઠ થવાને મારા જેવો સામાન્ય દરજ્જાનો સૈનિક લાયક નથી.” નેપોલીયને જવાબમાં જણાવ્યું કે “એક ફ્રેન્ચ સૈનિક માટે કોઈ પણ વસ્તુ અત્યંત સુંદર અને મનોહર નથી.”

આ ફ્રેન્ચ સૈનિક સરખા લોકોથી જગત્ ભરપૂર છે. આવા લોકો એમ ધારે છે કે જે વસ્તુઓ અન્ય લોકોએ મેળવી છે તે મેળવવાનું અમારા માટે અશક્ય છે અને તે મેળવવાની અમે આશા રાખીએ તો તે વ્યર્થ છે. આ પ્રકારની આત્માવમાનના ભરેલી માનસિક વૃત્તિથી પોતાને કેટલું નુકશાન થાય છે તે તેઓના સમજવામાં લાગ્યેજ આવે છે. તેઓની આશાઓ, માગણીઓ અને ઇચ્છાઓ અતિશય સંકુચિત અને પરિમિત હોય છે. વામન સ્વરૂપી મનુષ્ય રાક્ષસીબળ બતાવી શકતો નથી. એવો કોઈ નિયમ નથી કે જેને લઈને લોકો નિકૃષ્ટ વિચારોમાંથી ઉત્કૃષ્ટ પરિણામ નિષ્પન્ન કરી શકે. આદર્શને અનુસરી મૂર્તિ ઘડવામાં આવે છે, અને એ આદર્શ કંઈ નહિ પરંતુ માત્ર અંતરંગ વિચાર જ છે.

જગત્માં જે કંઈ શ્રેષ્ઠ અને ઉત્તમ છે તે પોતાની પ્રાપ્તિ અથે નિર્માયું નથી, પરંતુ ભાગ્યદેવીના કૃપાપાત્ર મનુષ્યોને માટે જ જગતની ઉત્તમ વસ્તુઓ છે, એવા વિચારો સેવવાનું ઘણાખરા લોકોને બાળવયથી શીખવવામાં આવ્યું હોય છે. પોતે નિકૃષ્ટ કોટિના મનુષ્યો છે એવા અભિજ્ઞાનમાં જ તેઓને ઉછેરવામાં આવ્યા હોય છે; જેઓ વાસ્તવિક રીતે મહાન્ કાર્યો કરવાને સમર્થ હોય છે, એવા ઘણાં સ્ત્રી-પુરૂષો ન્હાનાં કાર્યો કરતાં અને મધ્યમ જીવન વહન કરતાં દૃષ્ટિએ પડે છે; આનું કારણ એજ કે પોતાના આંતરિક ઉત્કૃષ્ટત્વને પ્રકાશમાં કેવી રીતે લાવવું તેનું તેઓને યથાર્થ જ્ઞાન હોતું નથી.

જે હદ પર્યંત માનવજાતિએ પહોંચવું જોઈએ તે હદે હજી મનુષ્યો પહોંચ્યા નથી અને સર્વત્ર સર્વોત્તમ પ્રતિભા શક્તિ ધરાવનારા મનુષ્યો મધ્યમ કોટિના મનુષ્યોને છાજે એવાં કૃત્યો કરતાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે, તેનું એક મુખ્ય કારણ એ છે કે અધ્યાપિપર્યંત લોકોએ આત્મ-શક્તિનું અર્ધ માપ અથવા નિરૂપણ કર્યું નથી. વળી

આપણી અંદર દિવ્ય શક્તિઓ ગૂઢ રહેલી છે અને આપણે લવ્ય વિશ્વના અંશભૂત છીએ એવું આપણને યથાર્થ લાન થયું નથી. આપણા મહાન્ જન્મમાધિકારનો આપણે પૂરતો વિચાર કર્યો નથી, ઉત્તતિના શિખરપર કેટલે ઉંચે આપણે આરૂઢ થવાનું છે અને આપણી જાત પર આપણે કેટલી હદ સુધી આધિપત્ય મેળવવાનું છે તે આપણને સ્પષ્ટતઃ બુદ્ધિગત થયું નથી. આપણે આપણા લાભને અંકુશમાં રાખી શકીએ છીએ અને આપણે જેવા થવા ઇચ્છીએ છીએ તેવી આપણી જાતને બનાવી શકીએ છીએ એ વાતનું આપણને વિસ્મરણ થયું છે. સુવિખ્યાત સ્ત્રી નવલ-કથાકાર મેરી કોરેલી એક સ્થળે કહે છે કે—

“If we choose to be no more than clods of clay, then we shall be used as clods of clay for braver feet to tread on.”

ભાવાર્થ:—જો આપણે માટીના પિંડ કરતાં વિશેષ સારા થવાનું પસંદ કરતા નથી તો આપણા કરતાં ઉચ્ચતર કોટિના માણસો માટીના પિંડ તરીકે આપણો ઉપયોગ કરશે. ”

“હું અન્ય માણસો જેવો લલો નથી, હું કંઈપણ ઉજ્જવળ કાર્ય કરવાને અશક્ત છું, હું તુચ્છ મગતરા સમાન છું” આવા પ્રકારનાં વિચારો સતત આગ્રહ-પૂર્વક કર્યા કરવાથી જીવનનું ધોરણ દિનપ્રતિદિન નિકૃષ્ટ બનતું જાય છે અને શક્તિઓ જડ અને નિરૂપયોગી બની જાય છે. એથી ઉલટું જે માણસ આત્માવ-લાંબી છે, જેનામાં આત્મશ્રદ્ધા છે, જે આશાવાદી છે, અને પોતે આરભેલા કાર્યમાં વિજય મળશે જ એવા નિશ્ચયપૂર્વક જે દરેક કાર્ય કરવા તત્પર બને છે તે મનુષ્યની આકર્ષણ શક્તિમાં વૃદ્ધિ થાય છે અને તેને બળે સુખ, સંપત્તિ, ઐશ્વર્ય તેના પ્રતિ ખેંચાઈને આવે છે. જે ભૂમિકા ભજવવાની આપણને ઇચ્છા છે તે ધારણ કરવામાં અને સર્વોત્તમ રીતે ભજવવામાં જ બધું સમાયેલું છે. મહાન કાર્યો કરવાને તમને ઉચ્ચાલિલાષ હોય તો તમારે તમારા માટે મહાન કાર્યક્રમ રચવો જોઈએ અને તમારા અભિલાષના પ્રમાણમાં તમારે નિયોગ ધારણ કરવો જોઈએ.

જે મનુષ્યે સ્વશક્તિનું વાસ્તવિક નિરૂપણ કર્યું હોય છે, પોતાના કાર્યમાં વિજયી નિવડવાનો જેને દૃઢ વિશ્વાસ છે તેના વાતાવરણમાં અને બાહ્યાકૃતિમાં જ એવું કંઈક રહેલું છે જેને લઈને કાર્યારંભ થયા પૂર્વેજ તેને અર્ધો વિજય મળી જાય છે. જે મુશીબતો પોતાની જાતને તુચ્છ ગણનાર માણસોને તેઓના કાર્યોમાં પીડા ઉપજાવતી હોય છે તે મુશીબતો આવા પ્રકારના ઉચ્ચ મનોબળ ધરાવનાર મનુષ્યના માર્ગમાંથી સ્વતઃ પલાયન કરી જાય છે.

કોઈ વ્યક્તિ વિષે મનુષ્યોને બોલતાં આપણે એક વાર સાંભળીએ છીએ કે—

કેવાં કર્મ કરવાથી કેવી અવસ્થા પમાય છે ?

૧૧૧

“તે દરેક કાર્યમાં વિજયી જ નિવડે છે; અથવા તે જે વસ્તુને સ્પર્શમાત્ર કરે છે તે કાંચન બની જાય છે.” આ કોટિના મનુષ્યને પોતાના શ્રેષ્ઠ ચારિત્ર્યના બળથી અને પોતાના વિચારોની ઉત્પાદક શક્તિથી ગમે તેવા પ્રતિકૂળ સંજોગોમાં પણ વિજયી બનવાનું સુભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રદ્ધાથી જ શ્રદ્ધાનો ઉદ્ભવ થાય છે. જે મનુષ્યની બાહ્યાકૃતિ વિજયસૂચક છે તે સર્વત્ર નિશ્ચયબળની પ્રભા પ્રસારે છે અને પોતે જે કાર્ય કરવાનો યત્ન કરે છે તે કરવાનું પોતામાં સામર્થ્ય છે એવા વિશ્વાસની અન્ય લોકોમાં પ્રેરણા કરે છે. અલ્પ સમય વ્યતીત થયા પછી તેને માત્ર પોતાના વિચાર-બળનું જ નહિ પરંતુ સર્વ પરિચિત માણસોના વિચારબળનું પ્રોત્સાહન મળે છે. વિજય પ્રાપ્ત કરવાની તેની શક્તિ વિષેની તેના આત્મજનોની માન્યતા દૃઢીભૂત થતી જાય છે અને તેને પરિણામે પ્રત્યેક કાર્યમાં વિજય પ્રાપ્ત કરવામાં વધારે અને વધારે સુગમતા થતી જાય છે; અને તેના આત્મબળ, આત્મશ્રદ્ધા અને આત્મનિશ્ચય તેના વિજયના પ્રમાણમાં દિવસાનુદિવસ વૃદ્ધિગત થાય છે. જેવી રીતે પ્રાચીન સમયમાં એક હિંદી સૈનિકના મનમાં વિચાર સ્ફુરતો કે “જે શત્રુઓ પર મેં જીત મેળવી છે તેઓની શક્તિનો મારામાં પ્રવેશ થાય છે” તેવી જ રીતે વસ્તુતઃ યુદ્ધમાં, ઉદ્યોગમાં, વ્યાપારમાં, શોધબોળમાં, વિજ્ઞાનમાં, કળામાં અથવા ગમે તે ક્ષેત્રમાં મનુષ્યને જે કંઈ વિજય મળે છે તે વડે વિજેતાની પછીનાં કાર્યો કરવાની શક્તિમાં વૃદ્ધિ થાય છે.

તમારે જે કાર્ય સાધવું હોય તેમાં એવા દૃઢ નિશ્ચયપૂર્વક ચિત્તને એકાગ્ર કરો અને તમારા નિશ્ચયમાં એવું બળ રેડો કે જેથી કરીને કાર્ય પુરેપુરું સાધી રહો નહિ ત્યાંસુધી કોઈ પણ તમને તમારા હેતુમાંથી ચલાયમાન કરી શકે નહિ. શ્રેષ્ઠતાની આ ખાત્રી થવાથી, શક્તિનું ધારણ કરવાથી, આંતરિક બળમાં દૃઢ પ્રતીતિ થવાથી અને વિજયને અવિચ્છેદ જન્માધિકાર તરીકે ગણવાની મનોવૃત્તિ ધારણ કરવાથી જે શક્તિઓના સમૂહનો સંશય, ભય અને અશ્રદ્ધાથી ઉચ્છેદ થાય છે તે શક્તિઓ જાગૃત અને સચેત થાય છે. (અપૂર્ણ)

કેવાં કર્મ કરવાથી કેવી અવસ્થા પમાય છે ?

૧ માંસ ભક્ષણ કરવાવાળો, તાંદુલીયા મચ્છની પેરે દુષ્ટ પરિણામવાળો એવો મિથ્યાદ્રષ્ટિ (વિપરીત બુદ્ધિવાળો જીવ મરીને દુઃખથી ભરેલા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

૨ આર્તધ્યાનવાળો, પરને સંતાપનારા, અતિ કપટ કરનારા, અને અતિમોહ અજ્ઞાનથી ભરેલા જીવો મરીને તિર્યચપાણું પામે છે.

૧૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩ અલ્પકષાયવાળા, દાતાર, ઉત્તમ પ્રકારે ક્ષમા, વિનય, નમ્રતાને સેવનારા, દાક્ષિણ્યતાવંત અને સ્વભાવેજ ભદ્રક પરિણામી જીવ મરીને મનુષ્યપણું પામે છે.

૪ અહિંસાદિક મહાવ્રત પાળનારા, અને અણુવ્રત ધારનારા તેમજ વ્રત-રહિત છતાં સમ્યક્ત્વને ધારણ કરનારા, તથા જિનપૂજા, દાનધર્મમાં રક્ત, બાળ-અજ્ઞાન તપ અને અકામ નિર્જરા કરનારા મનુષ્યો તથા તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવો દેવતા સંબંધી આયુષ્ય કર્મબંધ યોગ્ય પરિણામની વિશુદ્ધિવડે દેવગતિમાં ઉત્પન્ન થાય છે.

૫ મહાવ્રતધારી સાધુ સૌધર્મ દેવલોકથી માંડી સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાન સુધી અને શ્રાવક અચ્યુત નામના બારમા દેવલોક સુધી અને સમકિત રહિત છતાં સાધુ યોગ્ય ક્રિયા-તપ, સંયમના બળવડે જૈવેયક સુધી ઉત્પન્ન થઈ શકે છે.

૬ જાતિસ્મરણ જ્ઞાનાદિકવડે સમકિતાદિક ગુણધારી પંચેન્દ્રિય તિર્યચ આઠમા સહસ્રાર દેવલોક સુધી અને પરિવાજકો પાંચમા બ્રહ્મદેવલોક સુધી તથા તાપસો જ્યોતિષક દેવલોક સુધી ઉત્પન્ન થઈ શકે છે.

૭ અજ્ઞાનતપ-કષ્ટ કરનારા આકરો રોષ રાખનારા, તપનો ગર્વ કરનારા અને વેરઝેર રાખનારા મરીને અસુરકુમારાદિક દેવનિકાયમાં ઉત્પન્ન થઈ શકે છે.

૮ ગળાફાંસોખાનારા, વિષ ભક્ષણ કરનારા, અગ્નિમાં અને જળમાં પેસી મરનારા તથા ક્ષુધા તૃષાથી પીડાતા જીવો મરીને વ્યન્તર તરીકે ઉત્પન્ન થઈ શકે છે.

૯ માયા-કપટ વગરની, વિનય-નમ્રતાવાળી, સુશીલા, સંતોષી, ક્ષમાળુ, સત્યની ટેકવાળી, અને ચપળતા વગરની સ્થિરતાવાળી સ્ત્રી મરીને પુરુષપણું પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

૧૦ કૂડાં આળ ચઢાવનાર, જૂઠાં બોલનાર, ચપળ સ્વભાવી વગર વિચાર્યાં કામ કરનાર, અને અન્યને છેતરનાર પુરુષ (છતાં તે મરીને) સ્ત્રીપણું ઉત્પન્ન થાય છે.

૧૧ જે કૂર પરિણામી છતાં ઘોડા, બળદ અને ભેંસ પ્રમુખને લિંગ-ઇન્દ્રિય છેદાદિક નિર્લેખન કરે છે તેમજ અતિ આકરો મોહ-ઉન્માદ ધારે છે તેવો જીવ મરીને નયુંસકપણું પામે છે.

૧૨ નાના મોટા જીવની હિંસા કરવામાં રક્તછતો જે મૂઠ જીવ પરલોક (પાપાદિક) ને માનતો નથી તે અતિ મલીન કર્મ કરનારો માનવી અલ્પ આયુષ્ય ટુંકું આવણું લોગવે છે.

૧૨ શીલવ્રતધારી અને ક્ષમાવંત, દયા-અનુકંપાવાળા, મિષ્ટ-પ્રિય-હિત ભાષણ કરનારા અને જીવહિંસાથી નિવર્તેલા જીવો દીર્ઘ-લાંબુ આયુષ્ય લોગવે છે.

૧૪ શય્યા, આસન, વસ્ત્ર, અન્ન, પાત્ર, ઔષધ અને પાણી જે કોઈ પ્રસન્નપણું સાધુજનોને આપે છે તે ભાતભાતની લોગ સામગ્રીનો સ્વામી-લોગી બને છે.

કેવાં કર્મ કરવાથી કેવી અવસ્થા પમાય છે !

૧૧૩

૧૫ જે નિજવસ્તુનું દાન દેતો નથી, દીધેલું પાછું લઈ લે છે, દાતારને ધન દેતાં વારે છે, અથવા અણુગમતી વસ્તુ આપે છે તે વિવિધ ભોગ સામગ્રી વંચિત રહે છે.

૧૬ પોતે ગુણ રહિત છતાં જે આપપ્રશંસા અને ગુણવંતની નિંદા કરે છે, તે મિથ્યાભિમાની અને દુઃખદાયક જીવ દુર્ભાગી અને છે-સહુને અનિષ્ટ-અપ્રિય થઈ પડે છે.

૧૭ જે દેવ ગુરૂનો ભક્ત, વિનયવંત, ક્ષમાયુક્ત, પ્રિયભાષી અને સર્વ જનનું હિત કરનાર હોય છે તે સુભાગી-સર્વ જનને હિષ્ટ-પ્રિય-વધુલ અને છે.

૧૮ જે ભણે, સાંભળે, ચિન્તવે અને બીજાને ભણાવે તથા ઉપદેશ આપે તે જ્ઞાનની તથા જ્ઞાની ગુરૂની ભક્તિમાં તત્પર છતાં મરણ પામીને બુદ્ધિશાળી થાય.

૧૯ તપ અને જ્ઞાન ગુણ યુક્ત સહાશયનું અપમાન કરે અને જ્ઞાન ભણાવનારા તથા સાંભળનારાઓને અંતરાય કરે તે પોતાનાં વિપરીત વર્તનના ફળ રૂપે ભવિષ્યમાં દુર્બુદ્ધિ થાય.

૨૦ પંખીનાં ખચ્ચાંઓને જે વિચ્છેદ-વિયોગ પડાવતો નથી અને જીવો ઉપર દયા કરે છે તેનાં બાળક જીવતાં રહે છે.

૨૧ જે મૂંઢ પારકાં છિદ્ર દીઠાં અણુદીઠાં પ્રકાશે છે તે અન્યને અંખવાણા પાડવામાં ઉજમાળ છતો જન્મથી અંધ થાય છે.

૨૨ જે લોકસમક્ષ અણુસાંભળેલું સાંભળેલું કે છે, એમ ભાળે છે અને ધર્મ વિરૂદ્ધ બોલે છે એવો ચાડીયો અને નિન્દકી પરભવમાં બહેરો અને મુંગો થવા પામે છે.

૨૩ દહન, છેદન, ઘાતનાદિક વડે જીવોને દુઃખ-ત્રાસ ઉપજવનારો ભવિષ્યમાં બહુ રોગી થાય છે અને અન્યને અનેક રીત સુખ શાન્તા ઉપજવનારો નીરોગી થાય છે. અનેક રીતે સુખ શાન્તા ઉપજવનારો નીરોગી થાય છે.

૨૪ જે અન્યને દ્રવ્યોપાર્જન કરતાં અંતરાય કરે કે ચોર લૂંટારાની જેમ પારકું દ્રવ્ય અપહરી લે તે પરદ્રવ્યનું અપહરણ કરનારો દુઃખ દાલિદ્રને પ્રાપ્ત થાય છે.

૨૫ જે મધુ (મધુપુડાનો) ઘાત, અગ્નિદાહ, અને સ્ત્રી પ્રમુખનો વધ તથા કુંભી વનસ્પતિની વિરાધના કરે છે તે પોતાનાં કુકૃત્યો વડે મરીને પરભવમાં કોઢી થાય છે.

૨૬ જે પાડા, ગર્દભ અને ઉંટને અથવા મનુષ્ય જાતને અતિ ભાર ઉપડાવી પીડે છે તે કુબ્જ-કુબઠો થાય છે.

૨૭ ગુરૂ-સાધુની આજ્ઞાનો આનાદર કરનારાઓ આંગળી વગરના અને વામન રૂપ (હીચકા) અને છે તથા બાળકોના વિયોગ કરાવનારને પ્રજા-સંતતિ સ્થિર રહેતી નથી.

૧૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૮ તપ, સંયમયુક્ત સાધુજનોને પ્રત્યે જે કટુક કે અસત્ય બોલે છે તેનું સુખ ગંધાય છે અને પગની પાની વંડે ઢાત કરે છે (પાટુ મારે છે) તે પગે લુલો-લંગડો થાય છે.

૨૯ માનવભવ, આર્યદેશ, ઉત્તમ જાતિ-કુળ, રૂપ, આરોગ્ય બુદ્ધિ, ધર્મ શ્રવણ, તત્ત્વ નિશ્ચય, અને રૂડી શ્રદ્ધા વિગેરે ઉત્તમ ધર્મ સામગ્રી ખરેખર ભાગ્ય-યોગેજ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

૩૦ આ માનવભવમાંજ સંપૂર્ણ તપ સંયમનું આરાધન થઈ શકે તો તેથી અક્ષય સુખ રૂપ મોક્ષની પ્રાપ્તિ થઈ શકે. ગૃહસ્થયોગ્ય દયા, સત્ય, શીલાદિક સામાન્ય વ્રતોનું પણ સેવન કરવાથી સદ્ગતિ તો અવશ્ય થવા પામે છે.

૩૧ અવસર પામી હિત સાધવા આગસ કરે તેને સુખ ક્યાંથી મળશે.

હતિશમ.

આત્મા સાથે કર્મનો સંબંધ કેવી રીતે છે ? અને તેનો અંત શી રીતે આવે ?

કર્મ, કુદરત, દૈવ, ભાગ્ય, વાસના, અદ્રષ્ટાદિક બધાય પર્યાય નામ છે. તેનો પ્રત્યેક સંસારી આત્મા સાથે અનાદિ સંબંધ કનકકુપલના દ્રષ્ટાન્તે સિદ્ધ છે. યદ્યપિ આત્મા પોતાના જ્ઞાનાદિક સ્વાભાવિક ગુણોવડે સ્વપર પ્રકાશક છે, તો પણ જેમ સૂર્યાદિક સ્વયંપ્રકાશક છતાં મેઘાદિકના ઘાટા આવરણોવડે આચ્છાદિત થયા હોય તો તે ત્યાંસુધી પરને પ્રકાશ આપી શકતા નથી, પરંતુ તે મેઘાદિક આવરણો દૂર થયે છતે તે પોતાના સ્વાભાવિક પ્રકાશવડે પ્રકાશી રહે છે, તેમ આત્મા સાથે લાગેલાં નાના પ્રકારનાં જ્ઞાનાવરણાદિક કર્મોવડે જ્યાંસુધી આત્મા આચ્છાદિત થયેલો હોય છે ત્યાંસુધી તે પોતાના સ્વાભાવિક જ્ઞાનાદિક ગુણોનો પ્રકાશ કરી શકતો નથી, અને જ્યારે તથા પ્રકારના અનુકૂળ યોગ મળતાં તે તે જ્ઞાનાવરણાદિક કર્મનો ક્ષય ઉપશમ થતો જાય છે ત્યારે તે તે જ્ઞાનાદિક સ્વાભાવિક ગુણો સ્વયં પ્રકાશમાન થઈ શકે છે. જેમ ઉપાયવડે અનાદિ સંબંધવાળા કનકોપળ જૂદા પડી શકે છે, એટલે તીવ્ર અગ્નિનો પ્રયોગ કરતાં તેમાંથી માટી અને કનક-સુવર્ણ જૂદાં પડી જાય છે તેમ સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ બતાવેલા સમ્યગ્દર્શન (તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાનરૂપ સમ્યક્ત્વ) તત્ત્વાર્થ અવગોધરૂપ સમ્યગ્જ્ઞાન અને તત્ત્વરમણુતારૂપ સમ્યગ્ચારિત્રના આસેવનરૂપ યથાર્થ ઉપાયવડે આત્મા સાથે લાગેલ કર્મરજ (કમ મળ) દૂર થઈ પોતાનું સહજ સ્વાભાવિક રૂપ પ્રગટ થઈ શકે છે; અથવા દૂધ અને જળની જેવો કે અગ્નિ

શ્રી આત્માવબોધ કુલક-વ્યાખ્યા.

૧૨૫

અને લોહગોળકની જેવો જીવકર્મનો સંબંધ છે તે, તથા પ્રકારના પ્રયત્ન વિશેષથી દૂર થઈ શકે છે. જેમ હંસ પોતાની ચંચુવડે દૂધ જળને સહજમાં જૂદાં કરી શકે છે તેમ વિવેકવડે અંતરાત્મા આત્મતત્ત્વ સાથે લાગેલ જડ-કર્મને સહજમાં દૂર કરી પરમાત્મત્વ પ્રગટ કરી શકે છે. જેમ જળપ્રયોગવડે અગ્નિને શાન્ત કરી શકાય છે તેમ ક્ષમા-શાન્તિ-સમતાદિક જનિત ભાવશીતલતાવડે રાગદ્વેષ અને મોહ જનિત ત્રિવિધ તાપને દૂર કરી આત્માને પરમ શીતળ કરી શકાય છે; પરંતુ જે સુગંધ જીવો અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ, કષાય અને અમૃતાદિક યોગે પોતાના આત્માને ભારે મલીન કરતા રહે છે, તેઓ તો આ ભવસાગરમાં ખરેખર ડૂબેજ છે. તૂંગડાનો સ્વભાવ તરવાનો છે ખરો, પણ જો તેના ઉપર માટીનો લેપ લગાડ્યો હોય તો તે જેમ જળમાં ડૂબી જાય છે તેમ આ આત્માઆશ્રી સમજી લેવું. જો આત્માને અક્ષય સુખ સાથે જોડવોજ હોય તો વિષયલાલસા તજી, કષાયને કળજે કરી, આળસને પરિહરી, મદ-ઉન્માદ દૂર કરી, અને વિકથા કહો કે નકામી કુથલી કરવાનું છોડી દઈ, અપ્રમત્તપણે વીતરાગ પરમાત્માએ જગત્ના એકાન્ત કડ્યાણુ માટે બતાવેલા સમ્યગ્જ્ઞાન-ક્રિયાયોગને આરાધવો જોઈએ. એથીજ જન્મ જરા મરણનાં અનંતા દુઃખનો અંત આવશે, અને અનંત અક્ષય અવ્યાબાધ મોક્ષસુખ પ્રાપ્ત થશે. ઇતિશમ્.

લે૦ મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

શ્રી આત્માવબોધ કુલક-વ્યાખ્યા.

(આત્માર્થી જનોએ ખાસ મનન કરી નિર્ધારી રાખવા યોગ્ય સુવર્ણ વાક્યો)

૧ ઉત્કૃષ્ટ પુન્ય પ્રભા વડે અથવા સ્વાભાવિક આત્મજ્યોતિ વડે આનંદકારી અને મહેન્દ્રોએ (પણ) નમન કરના યોગ્ય શ્રી જિનેશ્વર દેવને (ત્રિવિધે) પ્રણામ કરી, ભવદુઃખનો અંત કરવા સમર્થ એવું આત્માવબોધ કુલક હું (જય-શેખર) વખાણીશ.

૨ જેમ પ્રભા વડેજ સૂર્યોદય થયાની ખાત્રી થઈ શકે છે પણ તે વગર ગમે તેના શપથ (સોગન) માત્રથી ખાત્રી થતી નથી તેમ તથાપ્રકારના ગુણ-લક્ષણવડેજ આત્માવબોધ થયાની સ્વયમેવ ખાત્રી થવા પામે છે. પણ તેવા ગુણ વગર વધારે ભોલવાથી કશું વળતું નથી-ખાત્રી થઈ શકતી નથી. પ્રકરણકાર તે ગુણોને વખાણે છે.

૩ ઇન્દ્રિયોનું દમન, મનોવિકારનું શમન, તત્ત્વાર્થશ્રદ્ધાન, સ્વપરહિત ચિન્તન, મોક્ષ સુખની જ વાંચના, ગુણદોષની ચોખ્ખી સમજ, અને પ્રબળ-વૈરાગ્ય-વિષયસુખથી વિમુખતા એ બધાય અંતરમાં રહેલા આત્માવબોધરૂપી બીજના સ્પષ્ટ અંકુર ઊગેલા-ફણગા ફૂટેલા બાણવા.

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૪ જે આત્મસ્વરૂપને-તેના સ્વાભાવિક સુખને જાણે છે તે તુચ્છ વિષયસુખની કામના-વાંછના કરતો નથી. જેને કલ્પવૃક્ષ ફળ્યો હોય તે શું બીજા તુચ્છ-અસાર વૃક્ષની વાંછના કરે ખરો કે ? નહિ જ.

૫ આત્મજ્ઞાન (અધ્યાત્મ) માં મગ્ન બનેલાને નરકાદિનાં દુઃખ કદાપિ વેઠવાં પડતાં નથી. કેમકે જે (સમજાપૂર્વક) સન્માર્ગે જ ચાલે છે તે શું ક્રૂવામાં પડે ખરો કે ? નહિ જ,

૬ જેણે આત્માને ઓળખ્યો નથી-આત્મસ્વરૂપ પિછાણ્યું નથી તેમને મોક્ષ તો દૂર જ છે અને દ્રવ્ય સંપદા પણ ઉપાધિ-કલેશના કારણરૂપ થાય છે અને તેની આશા-ઇચ્છા-અભિલાષા-મનોરથમાળા અધૂરી જ રહે છે.

૭ જ્યાંસુધી આત્મબોધ થયો નથી ત્યાંસુધી આ ભવસાગર તરવો દુર્લભ છે. મહાસમર્થ મોહને જીતવો દુર્લભ છે અને તૃણાને તજવી પણ બહુ આકરી છે. પરંતુ સ્વાત્મબોધ યા સ્વસ્વરૂપ પ્રકાશ થતાં જ એ બધાં ગમે તેવાં દુસ્તર છતાં પણ સુલભ થઈ શકે છે.

૮ જેણે સુર અને અસુરના ઇન્દ્રોને (પણ) અનાથની જેવી દશાને પમાડ્યા છે-ખુબ સતાવ્યા છે-દીન રાંક ભીખારી જેવા નિર્માલ્ય બનાવી દીધા છે તે સમજા કામ પણ અધ્યાત્મ ધ્યાનરૂપ અગ્નિમાં ભસ્મસાત થઈ જાય છે એ કંઈ થોડા આશ્ચર્યની વાત છે શું ?

૯ જેને બાંધ્યું-સાંકળ્યું છતું છટકી જાય છે-સ્થિર થઈ શકતું નથી અને વાર્થું-દમ્ભ્યું-અટકાવ્યું છતાં નિરંકુશપણે ચોતરફ ફરતું-ભટકતું રહે છે તેવું અંચળ ચિત્ત પણ ધ્યાનબળે પોતાની જોળે-અનાયાસે ઠરી જાય છે.

૧૦ જ્ઞાની ગુરનાં વચન-બોધથી જેણે શુભ-સુખકારી ધ્યાન રસાયણ પ્રાપ્ત કર્યું-પીધું તેને તાવ ત્રિદોષાદિક બાહ્ય વ્યાધિઓ તેમજ રાગ, દ્વેષ અને મોહાદિક અંતરંગ વ્યાધિઓ દુઃખ દેતા નથી. વિવિધ વ્યાધિઓ તેનામાં પ્રગટતા કે ફાવતા નથી અને પ્રથમના હોય તે પણ શમી જાય છે.

૧૧ સ્વસ્વરૂપનું જ ચિન્તન કરવામાં તત્પર રહેતા મહાથયને કોઈ પીડા કરતું નથી અને કદાચ કોઈ કર્મયોગે પીડા કરે તો તેના ઋણમાંથી પોતાને મુક્ત થઈ જતા માનતા એવા તે આત્મજ્ઞાનીને દુઃખ સમજતું નથી.

૧૨ દુઃખની ખાણ જેવા (ભયંકર) રાગ દ્વેષો ચળાચળ ચિત્તમાં હોય છે. જેમ આલાન સ્થલે બાંધેલો હાથી સ્થિર થાય છે તેમ અધ્યાત્મ યોગવડે ચિત્ત પણ પોતાની સ્વાભાવિક ચપળતા તજી સ્થિર થઈ જાય છે.

૧૩ પ્રસન્ન કે અપ્રસન્ન આત્મા (ચિત્ત) જ મિત્ર કે અમિત્ર (હૃદય) છે. સ્વર્ગ કે નરક તેમજ રાજા કે રાંક પણ એજ છે.

શ્રી આત્માવબોધ કુલક-વ્યાખ્યા.

૧૧૭

૧૪ આ જીવે (અનેક વાર) દેવતાની અને મનુષ્યોની ઋદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી અને વિષય રસ પણ વારંવાર લોગવ્યા, પરંતુ તેથી સંતોષ પામ્યો નહિ અને સંતોષ વગર ક્યાંય પણ શાન્તિ વળી ? નહિ જ.

૧૫ જેમ વાદળાં વડે તેજસ્વી સૂર્ય પણ પણ ઢંકાઈ જાય છે તેમ હે જીવ ! ત્હારી મેળે ઉત્પન્ન કરેલા શરીર, ધન, સ્ત્રી અને કુટુંબસ્નેહ વડે, તું પણ સત્તાએ (શક્તિરૂપે) લોકલોક પ્રકાશક જ્યોતિરૂપ છતાં ઢંકાઈ જાય છે. એટલે સ્નેહજાળ વડે તારી શક્તિ (પ્રભાવ) હુમ્મપ્રાય થઈ જાય છે તે તું જો !

૧૬ હે જીવ ! આ ત્હારો દેહ, વિવિધ વ્યાધિરૂપ સર્પ અને અગ્નિરૂપ વૈરીઓને વશ છતાં તું તેના ઉપર મમત્ત્વ કરતો શું આટવાનો છો ?

૧૭ ઉત્તમ જાલિના લોજન, પાન, સ્નાન, શૃંગાર અને વિલેપનવડે યોષણ મળ્યા છતાં આ શરીર પોતાના યોષક-સ્ત્રામીને છેડ દે છે, તેથી કૂતરા જેટલી પણ કૃતજ્ઞતા તેનામાં જણાતી નથી. તો પછી કયા બાને તેના ઉપર મોહ-મમત્ત્વ કરવો ?

૧૮ હે જીવ ! અનેક પ્રકારનાં કષ્ટો સહન કરીને ત્હોં જે ધન ઉપાજાર્યું તે તો ત્હને કષ્ટ માત્ર આપી અતે અન્યનાજ લોગમાં આવે છે. ધનની મમતાથી તે માટે તું મહેનત કરી મરે છે અને કશું ખર્ચી શકતો નથી, જેથી ત્હારા મૃત્યુ પછી કે પહેલાં તે બીજાના હાથમાં જાય છે. આ ત્હારી કેવી મૂર્ખાઈ ? તેનો કંઈ વિચાર કરી, ઉચિત હોય તેમ કર.

૧૯ જેમ જેમ મોહ-અજ્ઞાનવશ તું ધન ધાન્યાદિક પરિગ્રહ (મમત્ત્વ) ઘણું કરતો જાય છે તેમ તેમ અધિક ભારથી ભરેલી નાવની જેમ આ ભવસાયરમાં તું જોત જોતામાં ડૂબી જાય છે. તેથી ત્હારે ભવભયમાં ઘણુંજ સંકટ વેઠવું પડશે, તેનો કંઈ વિચાર કર.

૨૦ શરીર અને મનની નિર્જળતાને લીધે જેને સ્વપ્નમાં પણ દેખી છતી મનુષ્યનું વીર્ય હરી લે છે તે સ્ત્રીને મારી, (જીવલેણ વ્યાધિ) જેવી સમજીને તું તેને તજ દે-મોહવશ થતો તેનો સંગ તજ.

૨૧ હે મુગ્ધ જીવ ! તું ચિત્તની શુદ્ધિ કરવા અભિલાષા રાખે છે, અને તેમ છતાં સ્ત્રીના હાવ ભાવાદિક વિષયરસમાં તું રક્ત બની જાય છે આતે ત્હારી કેવી મૂઢતા ? અરે ! ગળીથી મિશ્રિત કરેલાં વસ્ત્રમાં સ્વેતતા ટકી શકે ખરી ? કદાપિ નહિ જ.

૨૨ હે જીવ ! મોહરાજાએ ત્હને સ્નેહરૂપી બેડીઓ વડે ઝકડી બાંધીને, સંસારરૂપી કારાગૃહમાં નાંખ્યો છે અને તેમાંથી તું નાશી ન છૂટે એટલા માટે ત્હારી ઉપર પૂરતી દેખરેખ રાખવા કુટુંબ કળીલાદિક સ્નેહી બંધુઓના જ્હાને પહેરગીરા મૂક્યા છે, તેમના ઉપર તું આટલો બધો મોહ-રાગ કેમ રાખે છે ?

૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૩ અહો આત્મા ! તું આવું અંતરંગ કુટુંબ કર કે ધર્મ એજ પિતા, કરુણા-દયા એજ માતા, વિવેક એજ બાપા (ભાઈ), ક્ષમા-સમતા એજ પ્રિયા-સ્ત્રી, અને જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક ગુણ એજ સુપુત્ર.

૨૪ અતિ લાલન પાલન કરાયેલી (ચિર પરિચયવાળી) કર્મ પ્રકૃતિરૂપી સ્ત્રીએ હે જીવ ! ત્હારામાં પુરૂષાર્થ છતાં ત્હને બંધનોથી બાંધીને ચાર ગતિમાં બંધાયો છે તેથી તને કશી લજ્જા-શરમ આવતી નથી શું ?

૨૫ રે જીવ ! તું જાતેજ કર્મ કરે છે અને તે વડે તું ચાર ગતિમાં રડવડે છે. તેમ છતાં અરે ! આત્મવૈરી ! તું અન્યને શા માટે દોષ આપે છે ?

૨૬ હે આત્મન્ ! તું એવું કામ કરે છે, એવાં બોલ બોલે છે, અને એવા વિચાર કરે છે કે જેથી તું અનેક કષ્ટમાં આવી પડે છે. આવી આપણા ઘરની ગુપ્ત વાત અન્યની આગળ કહી શકાય નહિ (એથી પોતાનીજ બાંધ ઉઘાડી થાય અને લોકોમાં હાંસી થાય. એ રીતે અંતરાત્મા, બહિરાત્માને અથવા સુમતિ, કુમતિને વશ પડેલા પોતાના સ્વામી-ચેતનને કહે છે).

૨૭ હે ચેતન ! પાંચે ઇન્દ્રિયોરૂપી પ્રબળ ચોરો દુષ્ટ મનરૂપી યુવરાજને મળી જઈ, પોતપોતાના વિષયરસમાં આસક્ત બની ત્હારી મૂળગી મૂઠી-જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને વીર્યાદિક સ્વાભાવિક સ્થિતિ-મર્યાદાને લોપે છે.

૨૮ એમણે વિવેકરૂપી હિતસ્વી મંત્રીને હુણી નાંખ્યો; દાન, શીલ, તપ અને ભાવરૂપ ચાર પ્રકારનું ધર્મચક્ર લેદી-ભાંગી નાંખ્યું; જ્ઞાન અને ક્રિયારૂપી ધન લૂંટી લીધું અને ત્હને પણ કુગતિરૂપ કૂવામાં નાંખી દીધો.

૨૯ આટલો બધો વખત તું મોહરૂપ નિદ્રાને વશ, મડદાલ જેવો પુરૂષાર્થ-હીન બની ગયો હતો તે વાત જો હવે તું ગુરૂમહારાજનાં હિતવચનથી જાગ્યોજ હો તો શું નથી જાણતો ? જાણે છેજ.

૩૦ હે ચેતનરાય ! તું લોકપ્રમાણ અસંખ્ય પ્રદેશનો સ્વામી છે, તેમજ અનંતજ્ઞાન અને વીર્ય-શક્તિવાળો છે, તો તું ધર્મધ્યાનરૂપ સિંહાસન ઉપર બેસીને સ્વરાજ્ય સ્થિતિની ચિન્તા કર એટલે કે તું ત્હારી મૂળ શક્તિને સંભારી, કાયરતા તજી, રાજ્યમર્યાદા સાચવ, સાવચેત થા.

૩૧ હવે જો તું જાગ્યો છે-સ્વસ્વરૂપ સમજ્યો છે તો હે મહારાજ ! તું ત્હારું ચૈતન્ય-વીર્ય ફેરવ, પ્રમાદ રહિત અપ્રમત્ત થા. પછી જો કે દુષ્ટ મનરૂપી યુવરાજ કે મોહરાજાદિક કોણ ત્હને રાજ્યબ્રષ્ટ કરી શકે છે. પોતાનું રાજ્ય સંભાળવા સાવધ થયેલા એવા ત્હને રાજ્યબ્રષ્ટ કરવા, પછી કોનામાં તાકાત છે ? કોઈનામાં નથી.

૩૨ હે ચેતન ! પુરૂષાર્થસાધ્ય શિવનગર સ્વાધીન છતે આ સંસારરૂપ-કારાગૃહમાં કેમ વસે છે ? જેમાં તું જ્ઞાનમય છતાં જડજેવો અને સ્વામીનાયક-રાજા-મહારાજ છતાં ચોર જેવો થઈ રહ્યો છે.

આત્મભાવબોધ કુલક-વ્યાખ્યા.

૧૧૯

૩૩ વળી જે (સંસાર) માં કષાયરૂપી ચોરટા, મહા આપદાઓ રૂપી દુષ્ટ હિંસારી જનવરો અને વિવિધ વ્યાધિઓ રૂપી લયંકર સર્પો તથા અનેક આશાઓ રૂપી મોટી નદીઓ સદા વિદ્યમાન છે, વળી જેમાં.

૩૪ ચિન્તારૂપી કાષ્ટવાળી અટવીઓ, મુગ્ધ સ્ત્રીઓ રૂપી અતિ અંધકારમય અંધારો, ચાર ગતિ રૂપ. અનેક ખાણો, અને આઠ મદરૂપી ઊંચા પર્વતના શિખરો (જેમાં સ્પષ્ટ જણાય છે.) વળી જેમાં.

૩૫ મિથ્યાત્વરૂપી રાક્ષસ અને મનના દુષ્ટ પરિણામ થકી પેદા થતી મમતા રૂપી મોટી શિક્ષાઓ છે એવા સંસારરૂપી પર્વતને હે ચેતન ! હવે તું ધ્યાનરૂપી વજ્ર વડે લેદી નાંખ-સંસારનો અંત કર.

૩૬ જે મહાતુલાવને આત્મજ્ઞાન જાગ્યું છે તે મોક્ષ સુખને આપનારું નિશ્ચય જ્ઞાન જાણવું અને બાકીનું જ્ઞાન ગમે તેટલું અધિક પ્રમાણમાં મેળવેલું હોય તો પણ તે આ જીવિકા માત્ર ફળ આપનારું જાણવું.

૩૭ જેમ યથાર્થ બોધરહિતપણે પ્રયોજાયેલા હિતકારી ઔષધ થકી વ્યાધિ ઊલટો વધે છે અથવા નવો પેદા થાય છે તેમ એકાન્ત હિતકારી આત્મબોધ રહિત મૂઢ જનો જેમ જેમ ઘણું ઘણું ભણે છે તેમ તેમ તેમનું ચિત્ત ગર્વ-અભિમાનવડે ઉભરાય છે. મતલબ કે મૂઢ-મોહાતુર જીવોને શ્રુત જ્ઞાન પણ અજ્ઞાનપણે પરિણમે છે અને તેથી તેમને લાભ-હિત થવાને બદલે નુકશાન-અણહિતજ થાય છે.

૩૮ પોતાના આત્માને બોધ કર્યા વગર એટલે આત્મબોધ મેળવ્યા વગર જે કોઈ અન્ય જનોને બોધ આપવા મંડે છે તે પણ જડ-મૂર્ખજ જાણવા. કહો કે સ્વજન વર્ગ ભૂખ્યો મરતો હોય ત્યારે દાનશાળા (સદાત્રત) માંડવાનું શું પ્રયોજન હોય ? કશુંજ નહિ.

૩૯ કેટલાએક લોકો અન્યજનોને બોધ આપે છે અથવા સ્વરોદય, હડયોગ કે જ્યોતિષ શાસ્ત્રના અભ્યાસથી કાળજ્ઞાન જાણે છે. અથવા સૂત્ર ભણે છે અને સદાય સ્વસ્થાન (ઘર બાર વિગેરે) મૂકીને (તજીને) બહાર ફરતાજ રહે છે પરંતુ આત્મબોધ-સ્વસ્વરૂપની ઓળખાણ થયા વગર તેમને મોક્ષ સુખની પ્રાપ્તિ તો થતીજ નથી

૪૦ કદાપિ કોઈને પણ નિન્દવો નહિ-નિંદા કરવીજ નહિ, તેમજ પોતાનાં વખાણ કરવાં નહિ એટલે આત્મસ્ત્રીલાઘા (સ્વપ્રશંસા) પણ કરવીજ નહિ પરંતુ સમભાવ રાખવો એટલે ગમે તે કાર્ય પ્રસંગે કતૃત્વ અભિમાન નહિ કરતાં સાક્ષી-ભાવે વર્તવું-વર્તતા રહેવું એજ આત્મબોધ અથવા અધ્યાત્મજ્ઞાનનું ઉંડું રહસ્ય રહેલું છે.

૪૧ હે ચેતનરાય ! જો તું આત્મવિજ્ઞાન (આત્માનુભવ) ઈચ્છતો જ હો તો

૧૨૦

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

તું પારકી લાંબગડ (પંચાત) તણ દે, આત્મશુણના અભ્યાસવડે પોતાના આત્મા-નેજ રાણ કર (સંતોષ આપ) અને નકાલી વાતો-વિકથા કરવાનું પણ તણ દે. ગમે તેમ કરીને સ્વાત્મહિત સંભાળ.

૪૨ હે વિચક્ષણ! (ચકોર ચેતન!) તું એવું લણ, એવું ગણ, એવું વાંચ, એવું ધ્યાન કર, એવો ઉપદેશ આપ અને એવું આચરણ કર કે જેથી થોડો વખત પણ તું આત્મારામમાં (સહજ સમાધિરૂપ નંદનવનમાં) આનાંદ-અનુભવ કરી શકે. એજ તહારો પરમધર્મ-પરમકર્તવ્ય સમજ.

૪૩ આ પ્રમાણે શુરશ્રીએ ઉપદેશેલું શ્રેષ્ઠ તત્ત્વ-સ્વરૂપ સમજીને હે મહા-શય! તેમાં તું પ્રગળ પ્રયત્ન કર કે જેથી કેવળ લક્ષ્મી (સર્વસત્તા) મેળવીને તું જયશેખર-આઠે કર્મ શત્રુઓનો સંપૂર્ણ જય કરનારો થઈ શકે.

(છેવટે પ્રકરણકારે સ્વનામ નિર્દેશ કરેલો છે.)

સાર—આપણ સહુએ આત્મજ્ઞાન સંપાદન કરવા પૂરતું લક્ષ રાખવું જ જોઈએ. ઇતિશમ.

ચોજક—શ્રીમાન્ કપૂરવિજયણ મહારાજ.

સમયોચિત્ત કર્તવ્ય.

પાંચ વર્ષ થયા ચાલતા મહાન યુદ્ધથી લાગેો બંદે કરોડો મનુષ્યોનો સંહાર અને અબજો રૂપૈયાનો ખર્ચ થયા બાદ હાલમાં સર્વત્ર સ્થળે તે મહાન યુદ્ધની શાંતિના સમાચાર જાણવામાં આવતાં આખી દુનીયામાં ખુશાશી ફેલાઈ છે. આખી દુનીયા જીતવાના લોભમાં મહોન્મત થયેલ જર્મન શહેનશાહે છેવટે હાર ખાધી છે, અને પોતાની ધારેલી ધારણામાં નિષ્ફળ થયેલ છે, અને ન્યાયી બ્રીટીશ સરકાર અને મિત્ર રાજ્યનો વિજય થયો છે, તેથી તે માટેની અમો પણ અમારી ખુશાલી જાહેર કરીએ છીએ. આ મહાન યુદ્ધને લઈને પાંચ વર્ષ થયા દરેક ચીજની અસાધારણ મોંઘવારી, સાથે આ વર્ષે દુકાળ પડવાથી તે મોંઘવારીમાં થયેલ વધારાથી, તેમજ વળી દાઝ્યા ઉપર ડામની જેમ આ વર્ષે ઇન્ડિયુએન્સના તાવે પોતાનું અતિ જોર ચલાવ્યાથી ઘણા મનુષ્યોને તે રોગ અને મોંઘવારીથી દુઃખી થવાનો, અને માંદગીના અનુભવનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો છે. કેટલાક મનુષ્યોએ તો તે રોગના લોભ પણ થઈ પડ્યાં છે, તે પ્રસંગે દરેક મનુષ્યે પોતે બીજા પોતાના અંધુઓનું કે કોઈ પણ મનુષ્યનું હૃદયમાં દુઃખ જાણી યથાશક્તિ મદદ કરેલી હશે તેઓ તો ધન્યવાદને

સમયોચિત કર્તવ્ય.

૧૨૧

પાત્ર છે, પરંતુ મળેલ લક્ષ્મીનું સાર્થક આવા બારીક પ્રસંગે નહીં કરનારને તો તે પશ્ચાતાપરૂપ અને અપ્રશંસનીય પણ થયેલ હોવું જોઈએ. લડાઈને લીધે દરેક વસ્તુના વધી ગયેલા અસાધારણ ભાવોથી તે તે વસ્તુના વેપાર કરનારાઓએ લાભ પણ યોગ્ય રીતે કે અસાધારણ રીતે મેળવ્યો છે, અને અત્યંત લોભી મનુષ્યો, બીન અનુભવી અને મળેલામાં સંતોષ નહીં રાખનારાને આગ, દુકાળ કે આવી મહાન લડાઈમાં મેળવેલ લક્ષ્મી લોકોક્તિ પ્રમાણે અવિચળ બહુધા જેમ રહેતી નથી, કારણ કે લોભને અંગે તેમાં પરિણામની વિશુદ્ધતા રહેતી નથી અને નિર્ધ્વંસ પરિણામ રહેવાના યોગે મળેલ લાભ કરતા વધારે હાની થવાના પણ પ્રસંગો ઉપસ્થિત થતાં જોવામાં આવે છે જેથી આવા સંયોગમાં મળેલ લાભમાં સંતોષ રાખી, તેમજ તેમાંથી પોતાના આત્માના સાર્થક માટે અમુક ભાગ ખર્ચી નાખનાર કે રાખનાર, સમયને યોગ્યનાર બુદ્ધિશાળી મનુષ્યજ ધન્યવાદને પાત્ર છે, બાકી તો તેવો વિચાર નહીં કરનારને અત્યંત લોભથી તે મળેલ લક્ષ્મી ચાલી જતાં અસંતોષ માટે, મળેલ પ્રસંગે સદૃશ્ય, સાર્થક નહીં કરવાથી પશ્ચાતાપજ કરવો પડે છે; જેથી આવા પ્રસંગોએ તેમજ ભવિષ્યમાં તેવા પ્રસંગો ન પ્રાપ્ત થાય તેને માટે શું કરવું જોઈએ તે વિચારવું જોઈએ.

હિંદુસ્તાનમાં શુભારે બાવીશ વર્ષ થયા પ્લેગનો વ્યાધિ શરૂ થતાં, અનેક મનુષ્યો તેના ભોગ થઈ પડ્યા છે, તેવા સંયોગમાં ઘણી વાર આપણને અનુભવ મળ્યો છે કે, તે રોગવાળા કેટલાક મનુષ્યને તેવે વખતે અલાયદુ સ્થાન, દવા માટે પૈસા અને સારવાર માટે પોતાના સ્વજનો કે અન્ય મનુષ્ય સ્પર્શ કરતું કે ખગર પૂછતું પણ નહોતું અને દોર કરતાં પણ વધારે ખરાબ સ્થિતિમાં મરણ શરૂ થયેલા છે, હજી તે બીમારી બીલકુલ નાબુદ થઈ નથી તે દરમિયાન આ દેશમાં આ વર્ષે વળી ઇન્ડિયોએન્ઝાનો રોગ શરૂ થયો અને તે સિવાય વળી બેચાર પાંચ વર્ષે દુકાળ પણ આવીને ઉભો રહે છે, તેવા સંકટો જ્યાં આ દેશમાં ઉપરા ઉપરી આવા લાગ્યા છે ત્યાં દરેક મનુષ્યે દરેક સમાજે પોતાની કોમ માટે પોતાની કોમના પોતાના બંધુઓના આશ્રય, સહાય, તેવા વખતેની મદદ માટે આગળથી ઉપાય લેવા અને તેઓને બચાવવા, તેવા રોગો અટકાવવા, થાય તો તેમાંથી સારવાર કરી રક્ષણ કરવાને જે પ્રયત્નો, અને તેને માટે સાર્વજનિક ફંડો, વગેરે કરી અગાઉથી તૈયારી રાખવાની હોય છે એવી હવે ખાત્રી પૂર્વક જ્યાં જરૂરીયાત જણાઈ છે, ત્યાં હજી સુધી તેવો પ્રયત્ન ન કરતાં કોઈ સમાજ સમયને યોગ્યતા વગર પોતાની સમાજમાંથી માત્ર એક દિવસના સામાન્ય આનંદ માટે મોટી પૈસાની રકમ એકઠી કરવા પ્રયાસ કરે, અને તે કાર્ય સમયને અનુકુળ કે પ્રતિકુળ છે કે, ગૌણતામાં રાખવા જેવું છે કે તેને બદલે જનસુખાકારી, આરોગ્ય

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કે વિધાવૃદ્ધિ કે જેની જરૂરીયાત પુરેપુરી હવે જણાઈ છે તેના માટે પ્રથમ જરૂર છે તેનો પણ વિચાર ન કરે અને તેવી રીતે બીજાને દોરવે તે કેટલું સમયને અનુચિત છે તે વિચારવાનું છે.

ભાવનગરમાં ગયા પર્યુષણમાં એક મોટું ફંડ જૈન સમુદાયમાં અવિચલ નામ રાખવા કે પછી કીર્તિની ઇચ્છાથી કે ગમે તેવા શુદ્ધ હૃદયગત વિચારથી ત્યાંના જૈન બંધુઓએ રકમ આપી જેથી આગેવાનોએ એકઠું કર્યું છે, અને તેમાં એકને બદલે બે શ્રી સંઘના જમણવાર કરવા અને વ્યાજમાં વધારો રહે તો જૈનબંધુઓના ઉપયોગ માટે વાપરવું તેવો ઠરાવ કર્યો છે; બે કે આ કાર્ય નિષેધ છે અને નકામું છે એમ અમે કહેવા માંગતા નથી પરંતુ જ્યાં દરવર્ષે એક સંઘ અમુક રૂપૈયાના વ્યાજ અને બાકીની ટીપથી જમતો હતો અને કોઈ વખતે બંધ રહે તેમ હતું જ નહીં, કારણકે ઘણે ભાગે મરણ પાછળ તરતજ કારજ કરવાનો રિવાજ ઘણે ભાગે અહીં બંધ થતાં ભાદરવા શુદ્ધ પ નો સંઘ જમાડવાની ઇચ્છાએ સંઘ નિમિત્તે સુકાયેલ રકમના વ્યાજના રૂપૈયા તથા બાકીની થોડી ટીપ અથવા બધા રૂપૈયા બાકીના પોતે આપી તે, અથવા જેને ઘેર તપસ્યા થઈ હોય તે ભાદરવા શુદ્ધ પ નો સંઘ જમાડવા તૈયાર થતાં એટલે કે જે બંધુને જેવો પ્રસંગ હોય તેને લઈને જમાડે છે અને તેવા ઘણા દાખલાઓ છે, છતાં એક ભાઈબંધ પત્રકાર પોતાના પત્રની સ્કુટનોંધમાં હાલમાં જણાવે છે કે “** આવા સમયમાં (એટલે કે પર્યુષણ લગભગ) અત્રેના સંઘમાં મોટી ફાટકુટ પડશે કે કલેશ થશે તેવો સંભવ જણાતો હતો અને ઘણા વખતથી ભાદરવા શુદ્ધ પ નું સ્વામિવાત્સલ્ય જમાડવામાં આવતું હતું તે જમવાની આશા નહોતી ત્યારે ** એક મોટું ફંડ એકઠું કરવા પ્રતિવર્ષે એકને બદલે બે સ્વામિવાત્સલ્ય જમવા અને વ્યાજના વધારાની રકમ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓના ઉપયોગાર્થે વાપરી શકાય તેવું કરવા અત્રેનો સંઘ શક્તિમાન થયો છે. ” આવી હકીકત બહાર આવતાં તેને માટે જરા આપણે ઉહાપોહ કરવાની જરૂર છે. તે ભાઈબંધ પત્રકાર પ્રથમ તે ફક્કરામાં ત્યાંના સંઘમાં મોટી ફાટકુટ પડવાનો કે કલેશ થવાનો સંભવ જણાવે છે, તો આવી હકીકતને તેઓ બ્યારે છાંંણે વિંછી ચડાવવા જેવું કરી બહાર મુકે છે તો અમારે સખેદ તે માટે લખવું પડે છે કે આ વર્ષેજ મોટી ફાટકુટ પડશે કે કલેશ થશે તેવો સંભવ તેમને જણાયો? કે દરવર્ષે આવા પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે અને કેવા સંયોગોમાં કોણ ઉત્પન્ન કરે છે તેનો ખુલાસો હવે પછી તેઓશ્રી કરશે. આ વખતે અને અઢી વર્ષ પહેલાં શ્રી સંઘની કમીટી નીમવા, નીમ્યા પછી વ્યવસ્થાપૂર્વક કામ કરવા, બીજાના કાર્યમાં દબલગીરી નહીં કરવાની છતાં તેની વિરૂદ્ધ કરી આપખુદ સત્તા વાપરી, બીજા બુદ્ધિ-શાળી, કાર્ય કરનારા સમજનારા, કાર્ય વ્યવસ્થાપૂર્વક કરાવનારા શ્રી સંઘની વધારે

સમયોચિત કર્તવ્ય.

૧૨૩

ઉત્તતિ ઇચ્છનારા સુધારક બંધુઓની અવગણના કરી તેના કાર્યમાં દબલગીરી કરી તેવા વિચારોવાળાને સમય હોય તો તેને ઉતારી પાડવા અનેક સંયોગો પ્રાપ્ત થતાં થતી અથડામણીને લઈને, તે સંબંધી થતા પ્રશસ્ત સંવાદ, નમ્રતાપૂર્વક ચર્ચા વિગેરે-ને બાબુએ મૂકી, તેને કલેશ માને છે આગેવાનોની-અમુક વ્યક્તિઓની પદ્ધતિથીજ કમીટીનું કાર્ય બંધ રહ્યું, મરજી પ્રમાણે કરવાની ટેવથી, બીજાનું નહીં સાંભળવાની સ્થિતિથીજ બીજાઓની ચર્ચાથી તેમજ તેઓએ કરેલા કાર્ય જાણવાની અભિલાષીઓના સ્વાલ-જવાબથી અકળાઈ અમુક આગેવાન વ્યક્તિ અને સુધારકો બંને પાર્ટી વચ્ચે ફાટકુટ પડવા જેવું નહીં છતાં ફાટકુટ પડશે અને પરિણામ કલેશવાળું નહીં છતાં કલેશ થવાનો લય તે આગેવાન વ્યક્તિઓને રહેતો હોય તે બનવા જોગ છે અને તેને લઈનેજ તે બંધુ પત્રકારે તેવું માની લીધું હોય તેમ બીજાઓ ધારે તે બનવા જોગ છે. આ સંબંધમાં જૈન-જૈન શાસનમાં અનેક વખત ચર્ચાપત્ર-લેખો આવી ગયા છે તેથી તે માટે વધારે લખવાની જરૂર નથી. પરંતુ જ્યાં દર વર્ષે એક સંઘ જન્મતો હતો તેવા સંયોગમાં એક મોટી રકમ એકઠી કરી જમણવારને બદલે જૈન બંધુઓની સુખાકારી માટે, આરોગ્યતા માટે, વિદ્યાવૃદ્ધિ માટે તેઓની ધાર્મિક ઉત્તતિ માટે અનેક સાધનોની હાલના સમયમાં જરૂર છે અને બીજી કોમો તે માટે આગળ વધતી જાય છે તેવા સંજોગ છતાં તે પત્રકાર બંધુએ જણાવેલ મોટી રકમ અત્રેના શીદાતા એવા શ્રાવકક્ષેત્ર માટે તેની ઉત્તતિ માટે તેજ રકમનું તમામ વ્યાજ વાપરવા માટેનો શા માટે પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો નથી, તેટલુંજ નહીં પરંતુ ઉપર બતાવ્યું છે તેમ જ્યાં દર વર્ષે રોગોપદ્રવ આવે છે, બે પાંચ વર્ષે દુષ્કાળ પડે છે તેવા સંયોગમાં તેમાંથી બચવા, રોગો આવે તો અટકાવવા અને જૈન બંધુઓનું તેમાંથી રક્ષણ કરવા શા માટે આવી મોટી રકમના ફંડનો ઉપયોગ કરવામાં ન આવે ? જો આ સમયમાં આવા સ્વામિવાત્સલ્યની ગૌણતા-ઓછી જરૂરીયાત હોય તો પછી શ્રાવકક્ષેત્રને માટે તેની ઉપર પ્રમાણેની બતાવેલી ઉત્તતિ માટે તેવા ફંડો કેમ કરવામાં આવતા નથી ? વળી અમારા આ પત્રકાર બંધુ એકને બદલે બે સ્વામિવાત્સલ્ય થયાનો આનંદ જાહેર કરે છે, તો શું એક તે પુરતો નહોતો, એટલે બીજાની જરૂરીયાત જણાણી. અમો તો માનતા આવ્યા છીએ કે આ ફંડ થયાં થયા પહેલાં જેમ સ્વામિવાત્સલ્ય જન્મતો હતો તેમ આ શહેરમાં ઘણા જૈનો શ્રીમાન અને વ્યાપારી સારી સ્થિતિના હોવાથી એક સંઘ જન્મ્યાજ કરત, એટલે બે સંઘ માટેની થયેલી આટલી મોટી રકમ ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સમાજ ઉત્તતિ માટેના તેની પ્રગતિ માટેના કાર્યમાં તેનો વ્યય કરવો વધારે ઉચિત થઈ પડત, પરંતુ મનુષ્યો જ્યાં સમય ઓળખતા નથી, પોતાની-પોતાના બંધુઓની ખરી સ્થિતિનું

૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્યાં ભાન નથી અને કીર્તિની-નામનીજ જ્યાં અભિલાષા છે ત્યાં આવા સમયમાં ગૌણતામાં રાખવા જેવા કાર્યોમાં પૈસા આપે છે આવા કાર્યો વધારે પસંદ કરે છે; અને તેવા મનુષ્યને આધિન થઈ દોરવાય છે, તે ખરેખર સમયસપાણું નથી. તેવાઓ તો તેમ કરે, પરંતુ જ્યાં બુદ્ધિશાળી અને મોટા ગણાતા બંધુઓને પણ આવી બાબતમાં આનંદ પડે છે ત્યાં આવા જ્ઞાનની ખામીવાળા સમયને નહીં ઓળખનારને પસંદ પડે અને દોરવાય તેમાં નવાઈ શી ? અને તેવા મોટા માનવામાં આવતા પુરૂષો દરેક પ્રસંગે ભુદે ભુદે વખતે હૃદયમાં બુદ્ધિ અને બહાર બુદ્ધિ જણાવે છે એમ તેમને માટે અન્ય બુદ્ધિશાળી મનુષ્યો હવે ધારણા કરે તો તે બનવાનું છે. અમો આવા જમણવારના સ્વામીવાત્સલ્યના કાર્ય કે તેના ફંડ માટે કોઈ પણ રીતે વિરૂદ્ધ નથી, પરંતુ જે સ્થળમાં, જે સંયોગોમાં જે સમયમાં જેની જરૂરીયાત હોય તે પડચું રહે અને ગૌણતા મુકવા જેવું, ઓછી જરૂરીયાતવાળું કાર્ય વધારે પ્રમાણમાં આગળ આવે તેને માટે લખવાનો અમારો આ સુપ્રયત્ન છે. આ પત્રકાર બંધુ કે બીજા અત્રેના કોઈ બુદ્ધિશાળી કે મોટા ગણાતા સમાજના લીડરો, શ્રાવક ઉન્નતિ માટે સમાજની પ્રગતિ માટે-વિદ્યા-વૃદ્ધિ, આરોગ્યબુવન-સેનીટેરીયમ-અનાથ આશ્રમ કે તેવા બીજા અનેક સાધનો માટે ફરી આશું એક ફંડ મેળોટું કરી આવા શ્રાવકક્ષેત્રની પ્રગતિ માટેના એક સમયોચિત કાર્ય કરી તેઓએ બતાવેલ આનંદને બદલે તેવો આનંદ વધારે બતાવશે. વળી તેઓશ્રી તે ફંડમાં જણાવે છે કે બે સ્વામીવાત્સલ્ય કરતાં ઉપરાંત જે વ્યાજનો વધારો રહે તે શ્રાવક શ્રાવિકાના ઉપયોગમાં વપરાશે, તો તે બાબતમાં જણાવવાનું કે ભાવનગરનો જૈન સમુદાય મેળોટો હોવાથી (શુભારે ચાર હજારની સંખ્યામાં હોવાથી) બે સ્વામીવાત્સલ્ય જમાડતાં બાકી વ્યાજની નજીવી રકમમાં શું કાર્ય થઈ શકે ? માત્ર સામાન્ય અનાજ કપડાંની મદદ સિવાય કંઈજ નહીં ? આ કાર્ય ત્યાંના આગેવાનો જેમ કરી શક્યા છે તેમ હવે તેટલું જ ફંડ શ્રાવકઉન્નતિ માટે ફરીથી કરી બતાવી સમાજનો આશિર્વાદ મેળવશે, અથવા અમો છેવટે તો તેમ કહેવા માગીએ છીએ કે એક સ્વામીવાત્સલ્ય જેટલું ફંડ રાખી બાકીનું અડધું ફંડ તથા બીજો તેમાં વધારો કરી સમાજસેવા તેઓ ખરેખરી બજાવશે જેથી અમો પણ ઉપકાર માનીશું. બાકી હજી સુધી સમયનો વિચાર ન કરતાં દુનીયામાં શું શું બને છે, બીજી કેમો કેમ આગળ વધે છે તેનો પણ વિચાર ન કરતાં પોતે માને છે લખે છે બોલે છે તે સાચું છે અને પોતે જે કરે તે સમાજઉન્નતિ અને ધર્મનું કાર્ય છે તેવું તેઓ ભલે માને, પરંતુ બુદ્ધિશાળી-કેળવાયેલા, અનુભવી મનુષ્યો તેવી વ્યક્તિઓને બુના વિચારવાળા, મરણ પ્રમાણે કરનાર કે ઘેલાવછાળા તેઓ છે એમ માને કે બોલે તે બનવા નોગ છે.

સમયોચિત કર્તવ્ય.

૧૨૫

વળી તે ફરરામાં ભાઈબંધ પત્રકાર જણાવે છે કે તે વખતે ખીરાજમાન મહાત્માના શુભ પગલાંનો પ્રતાપ છે, તે વાતને અમો સંપૂર્ણ સંમત છીએ, પરંતુ આવી સંઘના કાર્યોની વ્યવસ્થા સંબંધી કુદરતી નીર્માણ થયેલ. કે વહીવટ કરનારની તેવી પદ્ધતિથી પર્યુષણના પવિત્ર દિવસોમાં જ દર વર્ષે ચર્ચા વગેરે થતી, કે જેને આ બંધુ કલેશનું રૂપ આપવા માગે છે તેથી આ વખતે થયેલ તેવી ચર્ચા વખતે ખીરાજમાન પંન્યાસજી શ્રીમદ્ ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીમાન ચિત્તવિજયજી મહારાજ બંને મહાત્માઓ આ ચર્ચાઓ-સુધારાઓની વચમાં નહીં પડવાથી, એકમાર્ગી તપાસ નહીં ચલાવવાથી, એક જ બાબતને પુછી તેના એકલા ઉપર જ વિશ્વાસ નહીં રાખતાં ખીજી બાબતનું સાંભળી વિશ્વાસ રાખી યોગ્ય લાગે તો કહી સાંભળી એટલે કે ઘણું લાગે તેમાં તે મહાત્માઓએ ભાગ નહીં લેવાથી, તેમજ તેમના ચારિત્ર તથા તપસ્યાના પ્રભાવિકપણા અને સમયોચિત વર્તવાથીજ તે બંને મહાત્માઓનો અત્રેનો સમુદાય આભારી થયો છે, તેવી ચર્ચા જેને કલેશ માનવામાં આવે છે તેને હાલમાં તો ભારી દીધો છે, ભારી દીધો છે એટલા માટે લખવું પડે છે કે તેવા પ્રસંગો એટલે કે બોલેલું ફરી જવાથી અનેક ચર્ચાના પ્રસંગો વખતોવખત પ્રાપ્ત થયા છે. હવે હાલમાં શ્રી સંઘની કમીટીનું બંધારણ અને થયેલ વ્યવસ્થા પ્રમાણે જો કાર્ય ચાલુ રહેશે, આપખુદીપણું અમુક વ્યક્તિઓ નહીં ચલાવે દખલગીરી નહીં કરે તો ચર્ચા-કલેશ નહીં થાય. નહીં તો પાછી તેવી-જ સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય એમ કોઈ માને તો બનવા જેવું છે. ખરી હકીકત વગર છુટકે પ્રશસ્ત હૃદયથી આટલી જણાવવી પડી છે.

ખીજી હકીકત એ કહેવા માંગીએછીએ કે ગયા ઇન્કુબેચુએન્જાના રોગે જેમ સંસારી ઉપર અસર કરી છે તેમ ત્યાગી મહાત્માઓ ઉપર પણ અસર કરી છે. શહેર ભાવનગરમાં પણ ત્રણ મહાત્માઓ આ રોગના લોગ થઈ પડતાં બે મહાત્માઓ સ્વર્ગવાસી થયા છે, એક મહાત્માને આરામ થયો છે. ગૃહસ્થી કરતાં મુનિમહારાજ માટે આપણા સર્વેનું એક સરખું કર્તવ્ય છે. આવા ઇન્કુબેચુએન્જાના વ્યાધીમાં કે જ્યાં તેમાંથી ન્યુમોનીયા કે હાર્ટફેઈલ થઈ જાય છે, કે જેની દેશી વૈદ્યોને તે વ્યાધિની ઘણું ભાગે ખબર પડતી નથી ત્યાં દેશી દવા માટે તો વિચારજ શું કરવો? જેથી તેવે પ્રસંગે મુનિમહારાજઓ માટે જે વ્યાધિઓમાં દેશી વૈદ્યનું અભણપણું હોય ત્યાં ડાક્ટરી દવા કરવીજ જોઈએ. ડાક્ટરી દવા માટે હાલમાં તે પત્રકાર બંધુએ પોતાના પત્રમાં ગમે તે કારણથી હાલમાં નિષેધપણું બતાવ્યું છે. તેઓ તેમાં જણાવે છે કે:-“ મુનિમહારાજ માટે જરૂર જણાય ત્યારે શ્રાવકોએ દેશી

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વૈદ્યો પાસેજ દવા કરાવવી. ડાક્ટરી દવા અભક્ષ્યપણુને માટે સંશયાત્મક છે, તેમાં મદ્યપિ નિષેદ પદાર્થોના ઉપયોગ થાય છે. આવા હેય પદાર્થો તે મહાત્માઓ માટે વાપરવા કે વપરાવવા તે કોઈ રીતે અમોને અનુકુળ જણાતું નથી. વખતે કોઈ સ્થળે સખલના થવાનો સંભવ રહે તો શ્રાવકોએ મુનિરાજોને ચેતવવા તેજ તેમનું કર્તવ્ય છે એમ અમોને લાગે છે. વગેરે વગેરે” હકીકત બહાર મુકી છે. આ સંબંધમાં અમો કહેવા માગીએ છીએ કે જે મહાત્માઓ વ્યાધિ આવ્યા બાદ કોઈ પણ જાતની દવા લેવાની ઈચ્છા ધરાવતા નથી તેઓને માટે તો ખરેખર ધન્યવાદ છે, પરંતુ જ્યાં મોટો ભાગ દવા લેવાની તરફેણમાં હોય અને તે વખતે વ્યાધિ સમજવા માટે દેશી વૈદ્યોનું અભણપણું હોય ત્યાં તે પત્રકાર બંધુએ જણાવ્યા પ્રમાણે શું ડાક્ટરી દવા કે ઈલાજ ન કરવો ? મુનિના બચાવ માટે તેમના સંયમના નિર્વાહ અને રક્ષણ માટે અપવાદભાગે શાસ્ત્રકારે કેવી કેવી છુટ આપી છે કે જે છુટ ગીતારથ શુરૂની આજ્ઞાથી સંયમને બાદ ન આવે તેવી રીતે લેવાય છે, તે વાત તે પત્રકાર બણતા ન હોય એમ અમારું માનવું નથી.) વળી તે પત્રકાર બંધુ તેમાં જણાવે છે કે ડાક્ટરી દવા તમામ અભક્ષ્યપણુ માટે સંશયવાળી તથા તેમાં નિષેદ પદાર્થોના ઉપયોગ થાય છે એમ બતાવે છે, તો અમે પૂછવા માગીએ છીએ કે કયા ડાક્ટરને પુછીને કે કયા ઇંગ્લેન્ડ વૈદ્યક ગ્રંથ વાંચી ઇંગ્લેન્ડ તમામ દવાને આવી જાતની (તેમના કહેવા પ્રમાણેની) ખાત્રી કરી છે, અમો હિંમતથી અને ખાત્રી કરી પછી કહેવા માંગીએ છીએ કે બધી ડાક્ટરી દવા તેવી હોતી નથી. ઘણા પાઉડરો, (ભુકીઓ, ચુરણો) અને કેટલાક પ્રવાહી જેવાકે એકવા મેન્થોલ, એકવા કેમ્ફર કરીયાતાની આ અને એવી બીજી કેટલીક દવાઓ ઇંગ્લેન્ડ છે કે જેમાં ધર્મનો બીલકુલ બાધ આવતો નથી અને આ પત્રકાર મહાશય પણ શું તે વાત બણતા નથી કે ? વળી આ વખતે અને હાલમાં આ સ્વાલ ઉપાડવાનું કારણ ભાવનગરમાં અમુક સાધુ મહારાજની માંદગી પ્રસંગે તે બાળતમાં થયેલી ચર્ચા અને તેમાં પોતાનું ધાર્યું પાર પાડવા અથવા તેવી રીતે બીજાને (સમાજને) ઠસાવવા આ વખતેજ પોતાના પત્રમાં તે પ્રસંગાનુસાર લખી બહાર મુક્યું હોય એમ બીજાઓ માને છે. વળી અમો તે પત્રકાર બંધુને પૂછવા માંગીએ છીએ કે જ્યારે આપનો મત ડાક્ટરી દવા માટે નિષેધ છે અને સાધુઓને દવા નહીં આપવાનો હોઈ સાધુઓને તેવે વખતે ચેતાવવાનો છે તો આ પહેલાં ભૂતકાળમાં (તમો) કોઈ મુનિ મહારાજ માટે ડાક્ટરોને બોલાવી દવા આપી અપાવી લેવરાવી છે કે નહીં ? અમારી પાસે તે પત્રકાર બંધુએ અનેક મુનિમહારાજ માટે ડાક્ટરોને બોલાવી દવા અપાવ્યા-લેવરાવ્યા

સમયોચિત કર્તવ્ય.

૧૨૭

ના અનેક દાખલા છે (તે અત્યારે ખુદલા) મૂકવા માગતા નથી, તો તેવે વખતે પોતાનો આવો અભિપ્રાય અને મત બહાર કેમ મુકયો નહીં? તે મુનિમહારાજને કેમ ચેતાવ્યા નહીં; પોતાના પત્રમાં કેમ લખ્યું નહીં, અને અત્યારે તે કેમ યાદ આવ્યું તે સમજી શકાતું નથી? પત્રકાર બંધુ પોતાની વાત દ્રઢ કરવા ડાકટરની દવા લેવી તે ચારિત્રને દુષણ લગાડવા જેવું છે ત્યાં સુધી લખે છે, હા અમે કબુલ કરીએ છીએ કે તેવી દોષીત દવા વપરાયતો તેમ ખરું, પરંતુ જ્યાં ડાકટરી દવા કેટલીક નિર્દોષ હોય છે તેવી વાંપરવામાં શું બાદ આવે તે અમે સમજી શકતા નથી. ઉત્કૃષ્ટ સાધુ દશા ટકાવી રાખવા માટે શ્રાવક કર્તવ્ય જણાવવાને બહાર આવેલા અમારા તે પત્રકાર બંધુ અત્યાર સુધી અનેક મહાત્માઓ માટે ડાકટર લાવી દવા અપાવી છે, તેમાં ભાગ લીધો છે છતાં આ વખતે ઉપદેશ આપવા બહાર આવ્યા છે. જ્યારે એક વખત જે કાર્ય પોતે કરે છે તે કાર્ય પછીથી બીજાઓને બીજી રીતે સમજાવવામાં નીકળે, તેનો અર્થ એટલો કે ગમે તેવા કારણ અને સંયોગમાં પોતાની વાતને દ્રઢ કરવા, બીજાને પોતાની હકીકત ઠસાવવા, વાણીદ્વારા કે લેખનીદ્વારા સમજાવવું તે સિવાય કશું નથી. એક પ્રસંગે કાંઈ ને બીજે પ્રસંગે કાંઈ ચલાવવું તે બંને બાજુ વગાડવા જેવું છે તે સિવાય બીજી કાંઈ ન કહેવાય, અને હજી પણ લોકોને ગમે તે કારણો અંધારામાં રાખવા અને પોતે ધારેલું મનાવવું તેવો જમાનો હવે રહ્યો નથી, અને તેવા સંયોગમાં કદાચ લોકોમાં ભવિષ્યમાં વખતે વિશ્વાસ ઉઠી જાય તે બનવા જોગ છે.

વળી તે પત્રકાર બંધુ જણાવે છે કે “ ડાકટરી દવાથી બચી શકાય છે અને દેશી દવાથી બીલકુલ નકામી છે ” એવું કોઈએ કહ્યું હોય તેમ અમે જાણતા નથી છતાં, તે સામે પોતે કાઢેલા બળાપા સામે અમે એવું કહેવા માગીએ છીએ કે જ્યારે દેશી દવા અને વૈદ્ય કામના છે, તો ભાવનગરમાં તેવે વખતે એક મહાત્મા કે જેને માટે ડાકટરે જલદી ચેતવા ભલામણ કરેલી છતાં, દેશી વૈદ્યની દવા રાખતાં છતાં તે મહાત્માનો સ્વર્ગવાસ કેમ થયો? આમ બન્યું હોય તો તે માટે તે આગ્રહ હતો એમ બીજાઓ માને તે પણ બનવાજોગ છે. ગમે તેમ હોય, પરંતુ દેશી વૈદ્ય કે ડાકટર બંને આયુષ્ય વધારી દેતાં નથી, પરંતુ જ્યાં વ્યાધિઓ નવી નવી જાતના આવે છે, જેમાં દેશી વૈદ્ય ન સમજી શકે અને દવા પણ ન જાણી શકે, ત્યાં તેવા ભયંકર રોગ અને સ્થિતિમાં ડાકટરની મદદ અને બાધ ન આવે તેવી દવા

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુનિમહારાજ કે જેઓશ્રી દવા કરવા ઇચ્છતા હોય તેમને આપવા અને તેમ કરી ગુરુ ભક્તિ કરવા શું અડચણ આવે છે ? અને તેમ છતાં તેને આટલે હૃદય સુધી નિષિદ્ધ કરવા ભાઈબંધ પત્રકારનો શું હેતુ હશે તે સમજી શકાતું નથી. આવા પ્રસંગો ઉપસ્થિત કરવા તે અમોને યોગ્ય લાગતું નથી, વળી આવો પ્રસંગ હાલમાં ભાવનગરમાં (આ સંબંધી ચર્ચા વાળો) બની ગયેલો છતાં અમોએ તે વાત ઢાંકી દીધી હતી, પરંતુ જ્યારે તે પત્રકાર બંધુજી બહાર લાવ્યા છે ત્યારે તે સંબંધી અમારા વિચારો બહાર મુક્યા છે, આ બાબતમાં વધારે ઉતરવા કરતાં જે મહાત્માઓને જે જે દવા કે ઇલાજ પસંદ હોય અને બાધ વાળો ન હોય તો ગમે તે ઇલાજ ચારિત્રના નિર્વાહ અને રક્ષણ માટે જરૂરનો છે અને શ્રાવકોએ તે ધ્યાનરાખી અપાવવાનો છે.

A.

શ્રીમાન મુનિ મહારાજશ્રી મુક્તિવિજયજી ગણિ (મુળચંદ્રજી મહારાજશ્રી) ની ઉજવવામાં આવેલી

જયંતી.

શ્રીમાન શાંતમૂર્તિ શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજની માંગશર વદી દેના રોજ સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી ઉક્ત મહાત્માની જયંતિ નિમિત્તે શ્રી દાદાસાહેબના દેરાસરજીમાં શ્રીમાન વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત પંચપરમેષ્ઠિની પૂજા સવારના નવ વાગે ભણાવવામાં આવી હતી. તેમજ શ્રી મૂળનાયકજી શ્રી મહાવીર સ્વામી પ્રભુની અને પુજ્યપાદ મૂળચંદ્રજી મહારાજશ્રીના પાદુકાની આંગી કરવામાં આવી હતી, સાંજે સ્વામિવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. આ મહાત્માનો પણ આ શહેર ઉપર ઉપકાર હોવાથી તેઓશ્રી ભક્તિ નિમિત્તે આ રીતે બે વર્ષથી ઉક્ત સભા તરફથી જયંતિ ઉજવવાનું શરૂ કરવામાં આવેલ છે.

ધર્મવીર મહોપાધ્યાયજી મહારાજ:—

શ્રીમદ્ વીરવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

સર્વ સજ્જનોને વિદિત થાય કે આજે આ લેખમાં જે વિષય લખવા માટે હું લેખિની ઉઠાવીએ છીએ તે વિષય હૃદયને દ્રવિત કરાવનારો, આંખોમાંથી અશ્રુ પડાવનાર, કરને કંપાવનાર, તેમજ ચિત્તને શોકાગ્નિમાં મગ્ન કરાવનાર છે. આ લેખ લખનાં અક્ષર અક્ષરમાં લેખિનીને સખલના પહોંચે છે, તથાપિ ધૈર્યતાનું અવલંબન ધરી એક મહાન્ ધર્મગુરૂની કિંચિત્ જીવનરેખા જગહવાસી જંતુઓને અનુકરણીય હોવાથી વાંચકો સમક્ષ આલેખવા હું ઉત્કંઠિત થયા છીએ.

પ્રાતઃ સમરણીય પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી મહારાજના નામથી તો ભાગ્યેજ કોઈ અજ્ઞાત હશે, કે જેમણે ચિરકાળથી સ્વીકારેલ ચારિત્રવસ્થામાં જૈન તેમ જૈનેતર વર્ગને પોતાની અનુપમેય વાણી દ્વારા સન્માર્ગ પ્રતિ દેર્યા છે. તે મહાત્માશ્રીને લગભગ તેર માસથી જીર્ણ જવર લાગુ પડ્યો હતો તેથી અને વૃદ્ધાવસ્થાને લઈને શારીરિક સ્થિતિ બહુજ અશક્ત થઈ ગઈ હતી, તો પણ તેમની શાંતિ ધૈર્યતા અને ધર્મપ્રત્યે શ્રદ્ધા અડગ હતાં છે. હજી ત્રણ માસથી તેઓશ્રીને ગંભીર બીમારીએ ગ્રસ્ત કરેલા હતા જેથી તેમનું જીવન દીપશિખાવત્ અસંધૈય હોવાથી શિરસ્છત્રરૂપ શાસન પ્રભાવક શ્રીમદ્ વિજયકમળસૂરિશ્વરજી મહારાજ શ્રી વ્યાખ્યાન વાયસ્પતિ શ્રીમદ્ લખિધિવિજયજી મહારાજ વિગેરે બોરસદથી, મહેસાણાથી પં. શ્રી મેઘવિજયજી ગણી તથા શ્રીમાન પ્રેમવિજયજી મહારાજ વિગેરે, દરાપુરાથી, પં. શ્રી મોતીવિજયજી તથા આદિ અને પેટલાદથી શ્રી વિનયવિજયજી તથા શ્રી કેશરવિજયજી વિગેરે મુનિવરો તેઓશ્રીને માટે આકર્ષાઈ ચામાસાની પૂર્ણાહુતિ થતાંની સાથેજ વિહાર કરી અત્ર પધાર્યા હતા કુલ ૩૧ સાધુ ઈકત્રિત હતા જેથી ઉક્ત મહાત્માને તેમ નગરવાસી જનોને બહુજ આનંદ થયો.

મહોપાધ્યાયજીની સૂરિજી મહારાજની ઉપર એવી ઉચ્ચ કોટીની ભક્તિ હતી કે ગમે તેમ અસ્વસ્થ દશામાં પણ જ્યારે સૂરિજી પધારતા હતા ત્યારે એહવો વિનય સાચવતા હતા કે તે વખતનું દૃશ્ય જન સમૂહના હૃદયમાં ભક્તિ માર્ગની સચોટ અસર કરતું હતું.

તેમને ધર્મોપદેશ તેમ નિઝામણા કરાવવામાં સૂરિશ્વરજી મહારાજશ્રીએ જરા પણ કસર રાખી નથી, તેમ ગુરૂભક્તિ કરવામાં તેઓના વિદ્વાન્ શિષ્ય પંન્યાસજી શ્રીદાનવિજયજી મહારાજજીએ એહવો આગળપડતો ભાગ લીધો હતો કે અત્રના સદ્ગૃહસ્થો તે ભક્તિને દેખી મુકતકંઠથી પ્રશંસા કરતા હતા કે અમે અમારા

૧૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવનમાં એહવા ગુરુભક્ત પ્રથમજ દેખ્યા છે. પંન્યાસજીનો પ્રથમથી એજ ઉદ્દેશ હતો કે પારમાર્થિક સર્વ માર્ગોમાં અગત્યનો કોઈ માર્ગ હોય તો તે માત્ર ગુરુ મહારાજની ભક્તિજ છે તેનાથીજ સર્વ સંપત્તિનો સમાગમ થાય છે એહવો આ સિદ્ધાંત ઠેઠ સુધી કાયમ રાખી પોતાના જીવનને પવિત્ર બનાવ્યું છે. પંન્યાસજીના નિરંતર સહવાસને લીધે મુનિશ્રી પદ્મવિજયજી તેમ શ્રી મણિવિજયજીનું ચિત્ત પણ ભક્તિમાં અતિ ઉત્કંઠીત રહેતું હતું. પાછળથી પં. શ્રી મોતીવિજયજી તેમ શ્રી કેશરવિજયજીએ પણ યથાશક્તિ ગુરુભક્તિ બળવી પોતાની ફરજ અદા કરવા લાગ્યશાળી થયા હતા. આખરમાં એટલે કે તા. ૨૫-૧૨-૧૮ માગશર વદી અષ્ટમી અને બુધવારના રોજ અરુણોદય થયા બાદ પોણા આઠ વાગતાં માનુષિક શરીર છોડી આ ક્ષાની દુનીયાનો ત્યાગ કરી દૈવિક સંપત્તિને અલંકૃત કરી. તેમના સ્વર્ગવાસની વાત પ્રસિદ્ધ થતાંની સાથેજ આખા શહેરમાં ભારે દિલગીરી અને શોકનું વાદળ છવાઈ ગયું અને સ્થળે સ્થળે લોકોના ટોળા મળી વિજ્ઞાપ કરવા લાગ્યા કે, આહા! આવા ગુરુદેવ હમને હવે ક્યાં મળશે. દુષ્ટકાળ તારી જખરો ફાળથી કોઈ બચતું નથી. આજે તે હમારા ધર્મ સૂર્યનું હરણ કર્યું એટલુંજ નહિ પણ સાથે હમારા ઉત્સાહનો પણ ભંગ કર્યો. ઇત્યાદિ શબ્દોનું ઉચ્ચારણ કરતો હજારો શ્રી પુરુષોનો સમૂહ અશ્રુપાત પૂર્વક રૂદન કરતો હતો.

ઉક્ત મહાત્માને સારી, સુશોભિત, અને ઉત્તમ ધારીગીરીવાળી માંડવીમાં પદ-રાવી ધ્રામધ્રુમથી અગ્નિસંસ્કાર માટે બહાર કહાડવામાં આવ્યા, જે વખતે જૈન જૈનેતરની ગીરદીથી માર્ગ રૂંધાઈ ગયો હતો. મહાત્માશ્રીની શાંત, તેજસ્વી આકૃતિનું નિરીક્ષણ કરી લલા લલાતું હૃદય ભરાઈ આવતું હતું, પણ ઉપાય શો? અનુક્રમે અગ્નિસંસ્કારના સ્થાને ૧૪૦૦ થી ૧૫૦૦ શ્રી પુરુષોની હાજરીમાં કેવળ સુખડનીજ ચિતામાં પદરાવી સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. મહુમની યાદગીરી હમેશાંને માટે રહે તેટલા માટે ત્યાં એક સારી ટીપ કરી હતી, જેના વ્યાજમાંથી પ્રત્યેક વર્ષે તે દિવસે ઠાઠમાંઠથી પૂજા લણાવવામાં આવે એવી યોજના પણ કરવામાં આવી છે.

માંડવી ઉપાડવી દાહ દેવો વિગેરેની ઉપજ ઘણીજ સારી થઈ હતી, જેમાં પાટણના ઉદાર શેઠ નગીનદાસ કરમચંદે સારો ભાગ લીધો હતો.

તેજ રાત્રે અમારી સલા તરફથી દીલગીરી પ્રદર્શિત કરવા પાટણવાળા શેઠ નગીનદાસ કરમચંદના પ્રમુખપણા નીચે બાંહેર મીટીંગ ભરવામાં આવી હતી. બુદ્ધા બુદ્ધા વક્તાઓ તરફથી મહુમ મહાત્માના ગુણાનુવાદ કરી તેમની જૈન કોમને પડેલી ખોટ માટે ખેદ બાહેર કર્યો. સલામાં મહાત્માનો ઓઈલપેન્ટીંગ છળી માટે ઉપ-રોક્ત પ્રમુખ સાહેબે રૂ. ૧૦૦ આપવા ઇચ્છા જણાવી, તથા દેહરી પગલાં માટે મહાત્માશ્રીના પરમભક્ત કલકત્તા નિવાસી બાબુજી સૂમેરમલજી સૂરાણા તરફથી

શ્રીમદ્ વિરવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

૧૩૧

શુભેચ્છા પ્રદર્શિત કરી, તેમ અઠાઇ મહોચ્છવ પોપટલાઇ અમરચંદ તથા કસ્તુરલાઇ અમરચંદ તથા સુમેરમલજી સુરાણા તરફથી કરવાનું જાહેર કરવામાં આવ્યું.

ટૂંક જીવન ચરિત્ર.

ઉપાધ્યાયજી મહારાજનો જન્મ ભાવનગર વડવામાં વિક્રમ સંવત્ ૧૬૦૮ માં થયો હતો. આઠ્યાવસ્થાથી જ તેમનામાં ઉચ્ચતમ સંસ્કારો અને ધર્મ ભાવના દૃઢ હતી. તેને તેમના મામાએ દીક્ષા લીધી હતી, અને જેમનું નામ ભાવવિજયજી હતું તેમણે ધર્મોપદેશદ્વારા અતિ મજબુત કરી હતી જેનું પરિણામ અદ્ય સમયમાં એજ આવ્યું કે, તેઓની વિચાર શ્રેણી પ્રવૃત્તિ માર્ગથી નિવૃત્ત થઇ અને નિવૃત્તિ માર્ગ તરફ દોરાય એટલે કે દીક્ષા લેવાનો ઇરાદો થયો. પણ તે સમય એવો અગવડતા ભરેલો હતો કે અન્ય સ્થળે જવામાં આવ્યાની માફક સાધનની સગવડતા નહોતી તથાપિ વીરકુંજર તેઓએ પોતાનો વિચાર નહી ફેરવતાં સુઅવસર મેળવી અનેક આપત્તિઓ સહી પંજાબદેશમાં આવેલા અંબાલા શહેરમાં તે વખતે ખીરાજતા શાસનોદ્ધારક-ધર્મપ્રભાવક ન્યાયાલોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી કે જેઓ શ્રી આત્મારામજીમહારાજના નામથી પ્રસિદ્ધ હતા, તેમની પાસે ૧૬૩૫ના કાર્તિક વદી પાંચમને દિવસે સંયમ સ્વીકાર્યું. ગુરૂશ્રીએ ગુણોને અનુસારે વીરવિજયજી નામ આરોપણ કર્યું. અદ્ય સમયમાંજ ગુરૂ સેવાથી સારું જ્ઞાન સંવાદન કરી પંજાબ, મેવાડ, મારવાડ, કાઠીયાવાડ વિગેરે દેશોમાં વિચરી પાટણ પધાર્યા, તે વખતે શ્રી સંઘે મળી, શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીના પદપર શ્રીમદ્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજને વિભૂષિત કર્યા, તેજ વખતે સ્વર્ગવાસી ગુરૂરાજને ઉપાધ્યાય પદવીનું પ્રદાન કર્યું. ત્યાર પછી ગંગાજી, પંજાબ, મારવાડ, માળવા, દક્ષિણ વગેરે દેશોમાં વિચરી ધર્મની જે જાહેરાત કરી છે કે જેનું વર્ણન કરતાં આખી જીક થાય તેમ છે.

મહુર્મ મહાત્માશ્રીમાં-વચનસિદ્ધિ, નિરાભિમાનતા, ઐક્યતા કરાવવી, નિષ્પક્ષપાતતા, ગાંભીર્યતા વિગેરે અનેક સદ્ગુણોનો સમૂહ હતો કે જેનું વર્ણન કેવી રીતે કરવું તે પણ વિચારણીય થઇ પડેલ છે. જેનાં જવલંત અનેક ઉદાહરણો અસ્તિત્વ ધરાવે છે જો કે તેની વિશેષ ખીના તો જે સહવાસી હોય તેજ જાણી શકે તેમ છે, તથાપિ કહ્યુંપકહ્યું સાંભળેલાં પણ ઘણાં છે. જેના નમુના તરીકે કેટલાં ઉદ્યુત કરીએ છીએ.

૧૬૫૬ માં ઉપાધ્યાયજીનો કાઠીયાવાડમાં વિહાર દરમ્યાન શીહોર મુકામે શુભાગમન થયું. તે વખતે જન્મથી જાહેરો અને મુંગો એક પોપટલાલ કરીને શ્રાવકનો દીકરો હતો. તે તેમની સેવાના પ્રભાવથી જાલતો તથા સાંભળતો થયો. જે બનાવથી જૈન તેમ જૈનેતર, જુહસ્થો અઘાપિ પર્યંત મહાત્માશ્રી ઉપર પ્રીદા પ્રીદા

૧૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થઈ રહેલ છે વળી તેમનામાં ઐક્યતા કરાવવાનો એહવો અપૂર્વ ગુણ હતો કે નીચેની બીનાથી જણાઈ આવશે.

જ્યારે તેઓશ્રીનો પૂર્વ દેશમાં વિહાર થયો ત્યારે ગાલીયરના શ્રી સંઘમાં એક મહોટો કુસંપ હતો, કે જેનો ફેંસલો ત્યાંની સરકારથી પણ ન થયો. તો આ પૂજ્યવર્યે અમૃતમય વાણીથી તત્કાળ ફેંસલો કરી આપ્યો, સંપ થવાથી સંઘમાં આનંદ મંગળ વર્તાયો તેમ તેઓશ્રીની નિષ્પક્ષપાતતા એહવી ઉત્તમ હતી કે પોતાના શિષ્યની પણ કસુર દેખે તો ઠપકો આપ્યા વિના રહેતા નહોતા, બહુ પહેલાનું પણ હાલ અદ્ય સમય ઉપરનુંજ દ્રષ્ટાંત તે વિષયમાં જસ થશે. જ્યારે તેમના શિષ્ય મુનિશ્રીવિનયવિજયજી મહારાજ વટાદરા સુકામે ઉપાધ્યાયજી મહારાજને વંદનાર્થે પધાર્યા ત્યારે વ્યાખ્યાન સાહિત્ય સંગ્રહમાં પર્યુષણ પર્વાદિક સંગ્રહી લેખનો સંગ્રહ કરેલો હતો કે જેની અસર જન સમાજ ઉપર ખોટી પડે તેમ હતી, જેથી ઘણે ઉપાલંબ ઠપકો આપી તેનો સુધારો કરાવ્યો હતો જે ઠગકાને સાંભળી શાંત મૂર્તિ મુનિ શ્રી હંસવિજયજી તથા પંન્યાસશ્રી સંપત્તિવિજયજી મં આદિ ચક્રિત થઈ ગયા.

દેખો એહનું નામ નિષ્પક્ષપાતતા, એહનું નામ શાસન પ્રેમ, એહનું નામજ ભવભીરૂતા કહેવાય કે જેમાં પોતાના શિષ્યની પણ ભૂલ સુધારી જન સમૂહમાં થતી ખરાબ અસર દૂર કરી.

ઈત્યાદિ મહુમ મહાત્માશ્રીના ગુણોનું વર્ણન કેટલું લખી શકાય. તેઓશ્રીના પરિચયમાં આવેલ તો સારી રીતે જાણેજ છે.

સદ્ગુરો ! આપના ઉત્તમોત્તમ ગુણોની જે છાપ સમાજ ઉપર પડી છે. અને જે સમાજ આપના આભાર તળે દબાયેલો છે. તે સમાજ આજે આપના વિચોગને લઈને ચોધારાં અશ્રુપાત કરી રહ્યો છે પણ ઉપાય શો ? હવે છેલ્લી પ્રભુ પ્રત્યે એજ પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આપના શિષ્ય પંન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી મહારાજ વિવિદાન શિષ્યો અને શ્રી પ્રેમવિજયજી મહારાજાદિ વિદ્વાન પ્રશિષ્યો આપના પગલે આલી શાસનસેવા જબલશે એમ ઈચ્છી આપના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ મળે એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

યોજક,

સ્વર્ગવાસી ગુરૂરાજના ચરણ સેવકો

અને

મહાવીર જૈન સભાના સભાસદો

ખંભાત—

વર્તમાન સમાચાર.

પાલણપુરમાં એક મહાન્ ધર્મગુરુનું આગમન.

જગદ્વિખ્યાત પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યવાદ જ્ઞેનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાંદ સૂરીશ્વર ઉર્ફે શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજશ્રીના પ્રખ્યાત પ્રશિષ્ય શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજશ્રી જેઓનું આ ચતુર્માસ ૧૫ મુનીઓ સહિત અમદાવાદ ઝવેરીવાડા ઉજ્જમઆશ્રમી ધર્મશાળામાં હતું અને તેઓશ્રી ચતુર્માસ પૂર્ણ કરીને શિષ્યમંડલ સહિત કાર્તિકવદિ ત્રીજને દીવસે નરોડાગામ પધાર્યા હતા. તે અવસરે મુનિમહારાજ શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ તથા પન્નાસજી શ્રીમાન્ સંપતવિજયજી મહારાજ કે જેઓશ્રીનું આતુર્માસ પણ અમદાવાદ પાંજરાપોળમાંજ હતું તેઓશ્રી પણ પોતાના શિષ્યમંડલ સહિત શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજની પોતાના તરફ અપ્રતિમ પૂજ્ય ભુદ્ધિ દેખીને નરોડા ગામ સુધી સાથે પધાર્યા હતા અને અમદાવાદના બીજા પણ શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓ ધણાં સાથે આવ્યાં હતાં, અને ત્યાં અમદાવાદના સંઘે મોટા ઠાઠ પૂર્વક શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત પંચતિર્થની પૂજા બણાવી સ્વધર્મ વાત્સલ્ય કર્યું હતું. બીજે દીવસે મુનિમહારાજ શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીમાન્ સંપતવિજયજી મહારાજ સ્વશિષ્ય મંડલ સહિત અમદાવાદ પધાર્યા હતા અને શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજ વળાદ અને કોઆ વગેરે માર્ગમાં આવતાં ગામોમાં અનેક ઉપકાર કરતાં અનુક્રમે વિહાર કરતાં કાર્તિક વદિ ૧૦મને દીવસે પાનસરમાં પધાર્યા હતા. ત્યાં પણ અમદાવાદનાં સંઘે આવી બે દીવસ સુધી મોટા આડંબરથી પૂજા પ્રભાવના વગેરેથી ધર્મોન્નત અને મહારાજશ્રી તરફનો અપ્રતિમ ભક્તિ પ્રદર્શિત કર્યો હતો. ત્યાંથી મહારાજશ્રી કાર્તિકવદિ ૧૮ને દીવસે ભોયણી પધાર્યા હતા. અને ત્યાં પણ અનેક દેશના શ્રદ્ધાલુ ભાવિક શ્રાવક જનો મહારાજશ્રીના દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. ત્યારબાદ માગસર સુદિ ૩ને દીવસે પન્નાસજી મહારાજશ્રી સિદ્ધિવિજયજી મહારાજશ્રીના દર્શનાર્થે મહેસાણે પધારતાં મહેસાણાના સંઘે મોટા ઠાઠમાંથી પ્રવેશ મહોત્સવ કરી ભક્તિ પ્રદર્શિત કરી હતી. ત્યાંથી વીસનગર વડનગર થઈને તારંગાજી જવાનો વિચાર હતો પરંતુ પાલણપુરથી આવેલા સંઘના આગેવાનોના અત્યંત આગ્રહથી તુર્તમાં પાલણપુર થઈને તારંગાજી જવા વિચાર રાખ્યો, અને વીસનગર તરફ વિહાર કર્યો ત્યાં ૩ કોશ જેટલા દૂર ગામમાં પાટણના સંઘે આવી રાત્રે ૧૦ થી ૧૨ વાગ્યા સુધી અત્યંત આગ્રહ કરવાથી તુર્તમાં પાલણપુર જવાનું મુક્તવી રાખી પાટણ પધારવાનો વિચાર રાખ્યો. બીજે દીવસે વિહાર કરી મહારાજશ્રી વીસનગર પધાર્યા હતા. ત્યાં બે દીવસ રહેવા માત્રથી પણ ધણા ઉપકાર થયો હતો અને વીસનગરના સંઘની અત્યંત અપ્રતિમ ભક્તિથી મહારાજશ્રીના એવા પ્રકારના ઉદ્ધારો ઉદ્ભવ્યા હતા કે જે પંચનગમાં જવાનું ન હોત ને ગુજરાતમાંજ રહેવાનું હોત તો ચતુર્માસને યોગ્ય આ ક્ષેત્રમાંજ ચતુર્માસ કરવાથી ધણા સાબનો સંભવ હોતો. ત્યાંથી વિહાર કરી માગસર સુદિ ૧૦ મને દીવસે મહારાજશ્રી પાટણ પધાર્યા હતા ત્યાં પણ પ્રવેશ મહોત્સવ અને ધર્મ ભક્તિ ધણા ઠાઠથી થઈ હતી. પાટણના સંઘનો ચાતુર્માસ રહેવા માટે અત્યંત આગ્રહ છતાં પણ લક્ષ્યબિંદુ પંચાળ જવા તરફ હોવાથી મહારાજશ્રીએ ૫ દીવસ પછી વિહાર કરવાની તૈયારી કરી તે પ્રસંગે પાટણની સમસ્ત પ્રજા અને અધિકારી વર્ગ તરફથી જાહેર મેળાવડા માટે અત્યંત આગ્રહ થતાં બે દિવસ વધુ રોકાણ થયું હતું. બીજે દીવસે મહારાજશ્રીએ વ્યાખ્યાનમાં દાનધર્મ સંબંધિ એવું આકર્ષક વિવેચન કર્યું કે જે વ્યા-

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદ મહારાજ.

ખ્યાનના પ્રભાવથી અધિકારીવર્ગે તથા પ્રજાવર્ગે મલીને દુષ્કાળપિડિત બંધુઓ માટે લગભગ ૫-૭ હજાર જેટલું ફંડ ઉભું કર્યું ને સૂચા સાહેબ વગેરેની એ લાગણી હતી કે આ ફંડને ૧ લાખ સુધી પહોંચાડી મહારાજશ્રીના પવિત્ર આશયવાળા ઉદ્ધારોને વધારી લેવા. એ પ્રસંગે પન્થાસણ શ્રી અજીતસાગરજી મહારાજે શ્રીમાનની પધરામણી થવાથી પોતાનો હર્ષને સંતોષ સર્વ સભા સમક્ષ દર્શાવ્યો હતો. અને એ પ્રસંગે શ્રી લલિતવિજયજીમહારાજે ચારપના સંબંધથી પાટણની પ્રજામાં થયેલી અવ્યવસ્થા દૂર થઇ પુનઃ પ્રથમના જેવી વ્યવસ્થા ચાલુ રહે તે સંબંધિત આશય પ્રગટ કર્યો હતો. વ્યાખ્યાન સમાપ્ત થયા બાદ સૂચાસાહેબ વગેરે અધિકારીવર્ગે મહારાજશ્રીની પધરામણીથી પાટણની પ્રજા પર થયેલા ઉપકાર સંબંધિ પોતાના હાર્દિક ભાવથી સંતોષિત લાગણી જાહેર કરી અત્યંત ઉપકાર માન્યો હતો. ત્યારબાદ પાટણથી વિહાર કરી મહારાજશ્રી ચારપ પધાર્યા હતા. ત્યાં મહારાજશ્રીની સાથે પાટણના જૈન જૈનેતરો લગભગ ૩૦૦-૪૦૦ના પ્રમાણમાં સાથે આવ્યાં હતાં, ત્યાં પંચકલ્યાણકની પૂજા પ્રસંગે મહારાજશ્રીએ પ્રભુના સિંહાસન માટે ઇસારો કરતાં તેજ વખતે સિંહાસન માટે ૪૦૦-૫૦૦ જેટલી રકમ ભરાઈ ગઈ હતી. ત્યાંથી મહારાજ શ્રી મેત્રાણે પધાર્યા હતા. ત્યાં પાલણપુરના સંઘ પણ સામે આવ્યો હતો. ત્યાંથી મહારાજ શ્રી જગાણે પધાર્યા હતા. ત્યાં ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી વીરવિજયજી મહારાજશ્રીના કાળધર્મની ખબર પહોંચતાં પંચકલ્યાણકની પૂજા પાલણપુરના સંઘે મળીને ભણાવી હતી. ત્યાંથી મહારાજ શ્રી માગસર વદિ ૧૦ ને દીવસે પાલણપુર પધારતાં પાલણપુરના સંઘે મોટા આડંબરથી પ્રવેશોત્સવ કર્યો હતો. મહારાજશ્રીની પધરામણીથી અને તેઓશ્રીની અમૃતતુલ્ય આકર્ષક વાણીથી પાલણપુરના સંઘમાં હર્ષ છવાઈ રહ્યો છે. અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મોટા દેહરાસરમાં અઠાઇ ઉત્સવ શરૂ થયો છે. હરહમેશ વ્યાખ્યાન વાણી ચાલુ છે.

મહારાજશ્રીને પંજાબથી ગુજરાતમાં પધાર્યે ૧૦ વર્ષ થયાં તે દરમ્યાનમાં મહારાજશ્રીની પવિત્ર પ્રભાવશાળી વાણીથી મહાન જગજાહેર કાર્યો જે જે થયેલાં છે તે વાચક વર્ગની ધર્મ-ભક્તિના ઉત્તેજન માટે વિદિત કરવામાં આવે છે.

- ૧ પાલણપુરમાં સ્કોલરશીપ માટે રૂ. ૨૦૦૦૦ નું ફંડ થયેલ છે.
- ૨ રાધનપુરવાળા શેઠ મોતીલાલ મુળજીના તરફથી શ્રી સિદ્ધાચજીનો સંઘ નીકળ્યો હતો. ને સ્કોલરશીપ માટે રૂ. ૨૦ હજારનું ફંડ થયું હતું.
- ૩ મુંબઈમાં ધણા મોટા ખર્ચે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય ચાલે છે.
- ૪ જૂનાગઢમાં શેઠ દેવકરજી મુળજી તરફથી વીશાશ્રીમાળી બોર્ડિંગ માટે રૂ. ૧ લાખની સખાવત થઈ છે.
- ૫ વેરાવળમાં એક ઉગર ગૃહસ્થ તરફથી ખેંજાહેર સંસ્થાઓ ઉભી થઈ છે.
- ૬ પાલણપુર-લીંબડી-નાંદોદ-વડોદરા આદિ સ્ટેટના મહારાજાઓને ધર્મોપદેશ આપી જૈન તથા જૈનેતર પ્રજા પર ઉપકાર કરેલો છે. ઇત્યાદિ અનેક જગજાહેર કાર્યો ગુજરાતમાં મહારાજશ્રીની પ્રભાવશાળી વાણીથી થયેલાં છે.

હવે અહિંથી વિહાર કરી તારંગાજી કુંભારીયા થઈ મારવાડમાં થઈને પંજાબ તરફ પધારવાની વડી છે. પાલણપુર તથા અમદાવાદના ધણા ભાવિક શ્રાવક અને શ્રાવકાઓ પણ આ પ્રસંગનો અમૂલ્ય લાભ લઈ સાથે આવી જત્રા કરવાનો લાભ લેનાર છે.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોજ્ઞાન ખાતું.

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
- ૨ સત્તરિસય ઠાણુ સટીક-શાહ યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૩ સુભુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા. શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ જૈન મેઘદૂત સટીક.
- ૬ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ ૭ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
- ૮ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક.
- ૯ અંતગઢશાંગ સૂત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી બહેન ઉજ્જમબહેન તથા હરકોરબહેન તરફથી.
- ૧૦ શ્રી કદપસૂત્ર-કીરણાવળી. શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્ર રત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમના ધર્મપતિ બાઈ યુનીબાઈ માણસાવાળાની દ્રવ્ય સહાયથી.
- ૧૧ શ્રી ઉપાસકદશાંગ બુહારીવાળા શેઠ પીતાબરદાસ પન્નાજી.
- ૧૨ શ્રી નિર્યાવલી સૂત્ર. શ્રી સીહોરના સંઘ તરફથી.

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાભુત સટીક.
- ૨ ષટ્સ્થાનક સટીક.
- ૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.
- ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૫ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક.
- ૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સટીક.
- ૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.
- ૮ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૯ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.
- ૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ.
- ૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ ટીકા સાથે.
- ૧૩ ધાતુ પારાયણ.

આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

- ૧ અનુત્તરોન્વાઈસૂત્ર સટીક.
- ૨ નંદીસૂત્ર. શ્રીહરિભદ્રસૂરિકૃત ટીકા સાથે.